SVEBI 2026

Book of Abstracts

FRÅN BREDD- TILL ELITIDROTT: ATT SKAPA TRYGGA, STÖDJANDE OCH HÄLSOSAMMA MILJÖER

4 - 5 november 2026 i Umeå

IDROTTSHÖGSKOLAN
UMEÅ UNIVERSITET

Riksidrottsuniversitet

SVEBI

Centrum för idrottsforskning

FORTE
Forskningsrådet för hälsa, arbetsliv och välfärd

Välkomna!

Varmt välkomna till Umeå, Umeå universitet och *SVEBI 2026 - Från bredd- till elitidrott: Att skapa trygga, stödjande och hälsosamma miljöer* (*Grassroots to Elite Sport: Creating Safe, Supportive, and Healthy Environments*). SVEBI:s årliga idrottsforskningskonferens äger rum 4-5 november i Umeå och arrangeras av Pedagogiska institutionen, Institutionen för psykologi och Idrottshögskolan vid Umeå universitet i samverkan med Svensk Förening för Beteende- och Samhällsvetenskaplig Idrottsforskning (SVEBI).

Konferensens huvudtalare är Kjersti Mordal Moen, professor vid Universitetet i Innlandet och gästprofessor vid Pedagogiska institutionen, Umeå universitet tillsammans med Lars Bjørke, universitetslektor vid Universitetet i Innlandet, och Louise Davis, docent, Institutionen för psykologi, Umeå universitet. Vid sidan av huvudtalarnas presentationer är konferensens huvudsakliga innehåll de 50 presentationer av aktuell forskning som ges.

I samband med konferensen arrangeras sex nätverksträffar den 3 november. Syftet är att samla forskare, lärare, studenter och andra intresserade för att utbyta erfarenheter, diskutera utvecklingsfrågor och stärka samverkan. I år samlar vi ett 50-tal lärare och forskare i nätverken för doktorander, rörelse och dans, friluftsliv för lärarutbildare och forskare, sport managementutbildningar, specialidrott och hälsoundervisning.

Konferensen avslutas med paneldiskussionen *Från båda sidor av bordet*. I detta samtal har vi samlat representanter från universitet och idrottsrörelse för en diskussion om hur vi skapar användbar forskning tillsammans. Ledda av samtalsledare Erik Lundkvist, Institutionen för psykologi, diskuterar Sofia Kuylser, Verksamhetsutvecklare på Svenska Gymnastikförbundet; Anton Kalén, Prestationsanalys och statistik på SOK; Taru Tervo, Forskningssamordnare Innebandyns kompetenscentrum; Anders Wahlström, Utvecklingschef MoDo Hockey; och Inger Eliasson, Docent, Pedagogiska institutionen, Idrottshögskolan vid Umeå universitet hur vi från båda håll kan bli bättre på att skapa lyckade samarbeten.

Vi hoppas att ni ska få inspirerande och givande dagar i Umeå med vetenskaplig påfyllning, kära återseenden och en trevlig konferensmiddag!

Innehållsförteckning

Keynote presentationer 1

Kjersti Mordal Moen & Lars Bjørke 1

Louise Davis 2

Muntliga presentationer 3

Airnel T. Abarra 3

Beatrix Algurén, Fredrik Bergsbo & Ann-Christine Sollerhed 4

Erik Backman, Dag Erik Wold, Kristin Walseth, Martin Blaauw Sandell & Magnus Jensen Rein 5

Jørgen Bagger Kjær, Sofia Ryman Augustsson, Andreas Ivarsson, Susanne Linnér, Daniel Bjärsholm, Anna Katarina Melin, Felicia Radovan, Bård Erlend Solstad, Monica Klungland Torstveit & Aron Laxdal 6

Daniel Buller 7

Ida Davidsson, Agneta Hörnell, Carita Bengs & Magnus Ferry 8

Paul Davis 9

Inger Eliasson, Annika Johansson, Susanne Johansson & Eric Svanelöv 10

PG Fahlström, Filip Andersson, Owe Stråhlman, Henrik Gustafsson, Claes Nyberg, Stefan Wagnsson & Göran Patriksson 11

Deandra Farnita, Lars Bjørke, Eirik Aarskog & Kjersti Mordal Moen 12

Magnus Ferry, Agneta Hörnell & Carita Bengs 13

Robin Lindgren Fjellner, Dean Barker & Mikael Quennerstedt 14

Anders Vega Frisk 15

Andreas Fröberg, Felicia De Oliveira, Rebecca Johansson & Elin Persson 16

Susanna Geidne, Helena Ericson, Mikael Quennerstedt & Aurélie Van Hoye 17

Karin Grahn & Julia Donaldson 18

Stefan Holmström & Marius Sommer 19

Chris Horbel & Hedda Felde 20

Sara Hoy 21

Martina Höök, Emma Forsén Mantilla, Camilla J. Knight & Kerry McGawley, ... 22

Karl Jansson 23

Junia Joffer, Andreas Isgren & Erik Backman 24

Emil Johansson 25

Susanne Johansson & Therese Waerner 26

Eva Linghede 27
Torun Mattsson, Daniel Svensson & Björn Sjöberg 28
Jonas Mikaels 29
Inga Oliynyk 30
Georgios Pavlogiannis 31
Fredrik Petersson 32
Robert Primus 33
Inez Rehn 34
Cecilia Rindhagen 35
Fanny Hjelm Rönnlund 36
Elin Sievert, Louise Davis, Camilla J. Knight, Bård Erlend Solstad & Andreas Stenling 37
Anna-Maria Strittmatter, Cecilia Stenling, Josef Fahlén, Eivind Skille 38
Owe Stråhlman 39
Julius Z Strömberg 40
Cecilia Stålman & Christopher Engdahl 41
Eric Svanelöv, Susanne Johansson, Annika Johansson & Inger Eliasson 42
Tor Söderström 43
Björn Tolgfors, Annica Caldeborg, Karin Sjödin, Jan Mustell & Dean Barker 44
Therese Waerner, Sara Hoy & Susanne Lundesjö-Kvart 45
Lina Wahlgren & Daniel Glimvert 46
Wolfgang Weiser 47
Posterpresentationer 48
Annika Ahlberg 49
Sandra Anderberg 50
Raul Fuentes 51
Jonas Phil 52
Izabela Seger, Anders Vega Frisk, Annika Eklund & Zana Salahaddin Bazaz 53
Fredrik Svanström 54

Keynote presentationer

Kjersti Mordal Moen & Lars Bjørke

Ett prosjekt – flere hensikter: Forskeren som balansekunster mellom Forskning og Utvikling

Kjersti Mordal Moen er professor i kroppsøving ved Universitetet i Innlandet og gjesteprofessor ved Umeå universitet. Hennes forskningsområder er kroppsøvingslærerutdanning, praksis i kroppsøvingslærerutdanning og skolefaget kroppsøving, der hun blant annet har forsket mye på omkldeningsrommet. Sammen med kolleger fra Norge, Sverige og New Zealand har hun publisert flere arbeider om sosialt inkluderende kroppsøvingsundervisning. I over fire år har hun samarbeidet med kroppsøvingslærere i et forsknings- og utviklingsprosjekt i kroppsøving (KOKS-prosjektet), sammen med førsteamanuensis Lars Bjørke og dosent Knut Westlie. Hun leder forskningsgruppen Teaching and Learning in Physical Education ved Universitetet i Innlandet.

Lars Bjørke er førsteamanuensis i kroppsøving og pedagogikk ved Universitetet i Innlandet. I doktorgradsarbeidet sitt samarbeidet han tett med tre barneskolelærere for å utforske bruk av samarbeidslæring i kroppsøving. Etter doktorgraden har han fortsatt å arbeide med prosjekter der han er tett på lærere for å bidra til utvikling av praksisfeltet. Blant annet har han i over fire år samarbeidet med kroppsøvingslærere i et forsknings- og utviklingsprosjekt (KOKS-prosjektet), sammen med professor Kjersti Mordal Moen og dosent Knut Westlie. Videre er Lars er spesielt interessert i å utvikle kunnskap om hvordan modellbasert praksis (MbP) kan bidra til et mer inkluderende og lærerikt kroppsøvingsfag, samt hvordan refleksjon kan støtte elever og læreres læring og utvikling.

I denne key-noten vil vi snakke om våre erfaringer fra et kompetansehevingsprosjekt (KOKS-prosjektet) vi har hatt med en gruppe kroppsøvingslærere i Norge over fire år. Vi vil dele våre erfaringer fra å ha den doble rollen som forskere og tilretteleggere. Særlig vil vi snakke om det som ikke har blitt gitt plass i forskningsartiklene fra prosjektet, samt litt fra «behind the scenes».

Vi vil snakke om hvordan prosjektet kom til, hvordan det er organisert, og ulike outputs fra prosjektet, både utviklingsdelen og forskningsdelen. Vi vil særlige snakke om våre erfaringer med å balansere disse to hensiktene. Vi har blant annet balansert faglig integritet mot strategiske hensyn for å få gjennomført prosjektet. Vi har balansert ulike perspektiver på hvordan nå målet. Det har vært behov for å balansere det å utfordre deltagerne opp mot å «la det ligge» (ikke utfordre dem). Vi har flere ganger opplevd å måtte balansere mellom et faglig- og sosialt miljø på samlingene, og vi har måtte balansere ikke bare to – men en rekke roller. Det har også vært en balansekunst å finne ut hvor mye vi skulle involvere oss underveis i samlingene, samt å balansere hvor godt vi burde være forberedt til samlingene versus det å la de leve sitt eget liv. Et siste balansepoeng handler om vårt ønske om å innhente data versus hvilken «belastning» dette innebar for deltagerne. Til slutt i key-noten reflekterer vi over om prosjektet til syvende og sist var verdt innsatsen. Vi understreker også at fingerspitzgefühl er avgjørende for at slike prosjekter skal lykkes, fordi man må kunne lese situasjonen og håndtere utfordringer på en klok og balansert måte.

Louise Davis

Unraveling the Complexities and Realities of The Coach-Athlete Relationship

Louise Davis is an Associate Professor (Docent) in the Department of Psychology at Umeå University, and an Honorary Research Associate at Swansea University, UK. For almost two decades, Louise's research has focused on advancing knowledge and understanding of interpersonal relationships in sport, particularly coach-athlete and parent-child relationships across youth and senior elite sport. She maintains close research collaborations with several Swedish sport federations and the Swedish Sports Confederation. Louise has also played a key role in developing the International Network for Research on Relationships in Sport, fostering international collaboration and knowledge exchange among researchers in the field. In addition, Louise serves on several editorial boards and is an Associate Editor for the International Journal of Sport and Exercise Psychology.

The coach-athlete relationship is widely recognized as an important influence on athletes' and coaches' experiences, development, wellbeing, and performance. Over several decades, research has advanced our understanding of coach-athlete relationships, including the characteristics of high-quality relationships, the importance of communication, and strategies that may support their development and maintenance. Yet, despite this progress, important questions remain about how well our research approaches capture the complexity and realities of relationships in practice.

In this keynote, I reflect on how coach-athlete relationship research has developed, what we have learnt so far, and where we might go next. Drawing on findings and experiences from a coach-athlete relationship intervention, I consider the gap between research and reality and highlight methodological and practical challenges encountered when attempting to translate research into practice. I will discuss how these experiences raise questions about how we study and measure relationships in the future and propose an ecological perspective to understanding the coach-athlete relationship.

Muntliga presentationer

Airnel T. Abarra

Hungarian University of Sport Science, Budapest, Hungary, airnel.abarra@tf.hu

Seeing through online and face to face lens: Exploring female bodybuilders gender and identities via photovoice

Introduction: Female bodybuilding is a unique and paradoxical discipline where practitioners and athletes shape their body through unique approaches in training, lifestyle, nutrition, and in some point, use of performance enhancers. These complexities of relationship and treatment of the regimen of female bodybuilding can provide different meanings and shaping their identities.

On studying Female Bodybuilders and their Identities, the author's experience in interacting with the athletes provided different narratives extracted through the usage of Photovoice method which provided a rich collection of stories, interactions, and documentation. Photovoice has been one a unique approach in collecting the stories and ideals of female bodybuilders.

Aim: The aim of the study is to present the meanings, role models, and experiences of selected Female Bodybuilders using the photovoice method.

Method: By interviewing and interacting with selected twenty-five (25) female bodybuilders, we asked them to select three sets of photos that they want to share about what are the important aspects of their life, their role models, and their values as a female bodybuilder, I analyze the responses using the Interpretative Phenomenological Analysis (IPA) approach with Photovoice methodology, Photos were shared by participants voluntarily and agreed to be documented through video call as well.

Results: Initial findings show the effectiveness of photovoice method in sharing stories by female bodybuilders to compliment other related methods. To date, there are only few studies on female bodybuilders that utilizes this method. Participants highlighted their enthusiasm being female bodybuilders and show positive attitude towards their lifestyle and importance of role models in shaping their identities as athletes.

Beatrix Algurén, Fredrik Bergsbo & Ann-Christine Sollerhed

Beatrix Algurén, Institutionen för kost- och idrottsvetenskap, Göteborgs universitet, beatrix.alguren@gu.se; Fredrik Bergsbo, RF-SISU Västra Götaland; Ann-Christine Sollerhed, Högskolan Kristianstad, Fakulteten för lärande

From Understanding to Practice: Facilitators and Barriers to Implementing Physical Literacy in Early Childhood Education

Introduction: Physical literacy (PL) is increasingly recognised as a holistic framework for supporting lifelong engagement in movement and physical activity. Early childhood education and care (ECEC) is an important setting for promoting positive movement experiences, yet little is known about facilitators and barriers to implementing PL-informed pedagogical practice.

Aim and theoretical framework: The study aimed to investigate factors that facilitate or hinder ECEC educators in developing PL-informed pedagogical practice. PL was understood as a multidimensional concept encompassing physical, psychological, social, and cognitive dimensions.

Method: A mixed-methods case study was conducted in two Swedish municipalities participating in the Make a Move PL initiative. Survey data from 150 educators were complemented by focus-group interviews with 15 educators and individual interviews with three preschool leaders. Quantitative data were analysed descriptively and qualitative data using content analysis.

Results: Implementation was shaped by interacting individual and organisational factors. Facilitators included increased knowledge and awareness, collective reflection, educators' active participation, children's autonomy, leadership support, dedicated structures, and supportive environments and materials. Educators became more attentive to movement opportunities in everyday routines and increasingly viewed their own participation as a pedagogical resource. Barriers included protective norms and concerns about risk, limited time and competing priorities, physical and regulatory constraints, and difficulties engaging all staff and sustaining implementation. Survey findings similarly highlighted lack of motivation or interest, scheduling difficulties, and limited resources.

Discussion and conclusion: Implementing PL appears to require more than increasing educators' knowledge. Translation into practice was supported when knowledge was combined with collective reflection, active participation, organisational support, and integration of movement into everyday pedagogy. Implementation appeared strongest when PL was both organisationally supported and pedagogically embedded in everyday ECEC practice.

Erik Backman, Dag Erik Wold, Kristin Walseth, Martin Blaauw Sandell & Magnus Jensen Rein

Erik Backman, Dalarna University and The Swedish School of Sport and Health Sciences (GIH), erik.backman@gih.se; Dag Erik Wold, Volda University College; Kristin Walseth, Oslo Metropolitan University; Martin Blaauw Sandell, Oslo Metropolitan University; Magnus Jensen Rein, Oslo Metropolitan University

What discourses does research of friluftsliv in higher education in Norway rest upon?

Introduction: Outdoor environmental education (OEE) in higher education is a growing and multifaceted field involving a variety of terminology, activities, philosophies, and pedagogical models (Thomas et al 2021). The variation in the ways OEE are contextualized within higher education is for example manifested in the places in which OEE occur and in the ways of being, doing and experiencing OEE.

Attention has been devoted to the meaning of building OEE on some kind of knowledge-foundation (Quay 2021). In their comparison of OEE in different countries, Sutherland and Legge (2016) critique the lack of philosophy-based OEE in higher education. They claim Scandinavian friluftsliv as an exception with its clear historical and cultural identity.

Aim and theoretical framework: Drawing on the call for more alignment to philosophy and theory in OEE in higher education, we have examined research of friluftsliv in higher education in Norway (Wold et al 2025). The aim of this study is to analyse what discourses that are made visible in research of friluftsliv in higher education in Norway.

Method: We have been inspired by McMain's (2023) use of a tree-metaphor for illustrating relationships between discourses of friluftsliv in this context. Further we have used Gee's (2018) methodology for discourse analysis, with special attention paid to his emphasis on constructions of identities and social language.

Results: In our preliminary analysis we have found four discourses in friluftsliv-research in higher education in Norway: environmental sustainability, human, nature and education.

Discussion and conclusion: These discourses will be further elaborated and discussed in relation to Norwegian and international literature.

Jørgen Bagger Kjær, Sofia Ryman Augustsson, Andreas Ivarsson, Susanne Linnér, Daniel Bjärsholm, Anna Katarina Melin, Felicia Radovan, Bård Erlend Solstad, Monica Klungland Torstveit & Aron Laxdal

Jørgen Bagger Kjær, Linnaeus University, jorgen.kjaer@lnu.se; Ådne Ausland, University of Agder; Sofia Ryman Augustsson, Linnaeus University; Andreas Ivarsson, Halmstad University; Susanne Linnér, Linnaeus University; Daniel Bjärsholm, Linnaeus University; Anna Katarina Melin, Linnaeus University; Felicia Radovan, Linnaeus University; Bård Erlend Solstad, University of Agder; Monica Klungland Torstveit, University of Agder; Aron Laxdal, University of Agder

Learning on Their Terms: Coaches' Preferred Knowledge Sources, Learning Modes, and Educators for Supporting Female Athletes in a Swedish and Norwegian Context

Introduction: Despite being recognised as a priority area within female athlete research, coach education on supporting female athletes remains underdeveloped (Clarke et al., 2024). This is concerning since coaches value female athlete-specific topics yet report limited knowledge of them (Ausland et al., 2026).

Aim and theoretical framework: This study was conducted as part of the FIDES Athlete Development Programme ('Girls Are Not Small Boys'), a Swedish–Norwegian project that applies a biopsychosocial perspective to coach education and female athlete development (Laxdal et al., 2024). It examined the sources from which coaches currently obtain knowledge about coaching female athletes and their preferences regarding the format, setting, and provider of further education.

Method: Data collection consisted of a web-based survey of 779 coaches (306 women, 473 men) in Sweden and Norway, and analyses included descriptive statistics and a classification and regression tree (CRT) analysis.

Results: Coaches relied predominantly on experience, including their own and that of other coaches, with nearly 90% drawing on these sources, while 10% reported no identifiable source of knowledge. For future professional development, over two-thirds of coaches overall and three-quarters of female coaches preferred a blended approach combining active and passive learning. Preference for educational delivery differed by sport context: digital education was favoured by 90% of individual sport coaches but only 25% of team sport coaches. In addition, 20% of female coaches preferred sport scientists as educators, whereas all male coaches preferred instructions delivered through a mix of scientists and practitioners.

Discussion and conclusion: Possible explanations for the observed sex- and sport-type differences will be discussed. Rather than relying on standardized provision, coach education should reflect the diverse preferences and contexts of coaches. Predominantly digital delivery, blended with in-person formats in team sports, combining active and passive learning and integrating scientific and practice-based expertise, may enhance the relevance and effectiveness of coach education.

Daniel Buller

Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), Stockholm, daniel.buller@gih.se

Från fritidsidrott till skolidrott – rörelseerfarenheters betydelse för ungdomars möte med skolämnet

Introduktion och syfte: Ungdomar i Sverige har olika erfarenheter av idrott, träning och andra former av rörelse. Därmed möter elever skolämnet idrott och hälsa med skilda färdigheter och bakgrundskunskaper. Spelar det någon för hur de uppfattar ämnets innehåll, lärande och bedömning? Syftet med denna pågående studie är att undersöka om, och i så fall på vilka sätt, ungdomars rörelseerfarenheter har betydelse för deras syn på ämnet, upplevda förmåga, deras betyg och deras förhållningssätt till bedömningen i IoH.

Metod: Studien kombinerar enkätdata från 945 elever i årskurs 9 från fyra kontexter i Sverige med semistrukturerade intervjuer med 18 av dessa ungdomar. Enkätmaterialet används för att undersöka potentiella relationer mellan deltagande i rörelsekultur, betyg och upplevelser av IoH. Intervjuerna fördjupar förståelsen av vilken betydelse rörelseerfarenheter kan ha i ungdomarnas möte med ämnet.

Preliminära resultat: Analyserna visar en tydlig relation mellan regelbundet deltagande i rörelsekultur och betyg i IoH. Andelen med A eller B ökar från drygt 13 procent bland ungdomar som inte deltar, till 21 procent bland de som tränar på egen hand, till närmare 35 procent bland gymdeltagare och 54 procent bland föreningsidrottare. Det finns också tydliga genusskillnader. Bland föreningsidrottande flickor har 44 procent A eller B i betyg, jämfört med 72 procent bland pojkarna. Betygsfördelningen varierar även delvis mellan de undersökta geografiska kontexterna.

Deltagande i rörelsekultur samvarierar också med hur mycket ungdomarna uppskattar ämnet och hur ofta de känner sig duktiga. Sambanden är svagare för upplevt lärande och aspekter av lärarens bedömning. Intervjuerna nyanserar mönstren genom att visa att omfattande idrottserfarenhet inte nödvändigtvis motsvaras av höga betyg eller en positiv relation till ämnet. Upplevd förmåga framträder som aktivitetsspecifik, medan möjligheten att delta och visa sitt kunnande formas i relation till klasskamraterna, aktivitetstypen, undervisningsupplägen och bedömningen.

Ida Davidsson, Agneta Hörnell, Carita Bengs & Magnus Ferry

Ida Davidsson, Department of Food, Nutrition and Culinary Science, Umeå University, ida.davidsson@umu.se; Agneta Hörnell, Department of Food, Nutrition and Culinary Science, Umeå University; Carita Bengs, Department of Food, Nutrition and Culinary Science, Umeå University; Magnus Ferry, Department of Education, Umeå University

Prevalence and correlates of a positive screen for eating disorders among 7,993 elite sport pupils

Introduction: Eating disorders are a serious threat to athletes' health and sport performance. A growing body of international research indicates that many athletes are at risk for or affected by an eating disorder. Proposed risk factors include a range of general, gender-related and sport-specific factors. To date, research on eating disorders among young athletes in Swedish elite sport upper secondary schools is scarce.

Aim: To assess the prevalence of a positive eating disorder screen among elite sport pupils and to explore associated factors.

Method: A cross-sectional survey was carried out in collaboration with the Swedish Sports Confederation in the first half of 2023. Our part of the survey incorporated 20 questions focusing on the pupils' everyday food lives along with a screening tool for eating disorders, SCOFF (Morgan et al., 1999). This study draws on the 7,993 pupils who completed both parts of the survey. Data was analyzed using descriptive, bivariate analyses and a multiple logistic regression to assess demographic-, food-, and sports-related factors associated with a positive screen.

Results: Based on the SCOFF screening tool, 9.5% of the pupils screened positive for a likely eating disorder. Positive screening was significantly associated with being female (OR = 3.50); often skipping meals (OR = 2.31); being vegetarian or vegan (OR = 1.87); consuming dietary supplements (OR = 1.69); experiencing more practical food-related barriers (OR = 1.28); and engaging in an individual sport (OR = 1.40). A positive screen was inversely associated with higher perceived levels of knowledge about what to eat to optimize health (OR = 0.73).

Discussion and conclusion: The prevalence of a positive screen was substantial among the pupils, which highlights the need for the elite sport schools to strengthen support in order to prevent, identify, and address eating disorders. Furthermore, the identified associations may help guide school-based strategies.

Paul Davis

Department of Psychology, Umeå University, paul.davis@umu.se

Coaching Emotions Across Cultures and Contexts: Implications for Coaching Research and Practice

Introduction: Sport coaching is increasingly recognised as a culturally situated practice. Research has highlighted how coaching behaviours, relationships, learning processes, and leadership practices are shaped by social and cultural contexts. Similarly, emotions are recognised as being influenced by context and are central to coach-athlete relationships, communication, wellbeing, and performance. Despite these developments, limited attention has been paid to how culture shapes the expression, interpretation, and assessment of emotions in coaching.

Aim and theoretical framework: Drawing on perspectives that conceptualise coaching as both relational and culturally situated, this presentation explores how culture influences emotional processes within coaching and outlines implications for coaching research and practice. It argues cultural competence is a foundation for both coaching practice and the production of coaching knowledge.

Illustrative examples and methodological reflections: The presentation draws on an international programme of research examining coaching emotions, coach development, and culturally responsive measurement. Particular attention is given to the development of the Assessment of Coach Emotions (ACE) and its recent Swedish cultural adaptation. These experiences suggest that coaches' emotional behaviours cannot be assumed to have universal meaning, but are instead relational and contextual processes shaped by cultural expectations and values. Reflections from this work highlight key methodological challenges, including conceptual equivalence, contextual relevance, interpretation, and adaptation of assessment tools across settings.

Discussion and conclusion: The presentation contributes to ongoing debates regarding the transferability of coaching knowledge across cultures and contexts. It proposes that greater attention should be focused on how culture shapes coaching practice and the theories, methods, and assumptions through which coaching knowledge is generated and disseminated. As coaching becomes increasingly globalised, culturally informed approaches to understanding and assessing coaching relationships and emotions are essential for both scientifically robust research and effective coaching practice.

Inger Eliasson, Annika Johansson, Susanne Johansson & Eric Svanelöv

Inger Eliasson, Umeå universitet, inger.eliasson@umu.se; Annika Johansson, Umeå universitet; Susanne Johansson, GIH Stockholm; Eric Svanelöv, Mälardalens universitet

En gråzon av signaler: Idrottsföreningars erfarenheter av trygghetsarbete och utmaningar vid kriminell rekrytering av barn i samband med idrott

Introduktion: Organiserad idrott framställs ofta som en skyddande miljö för barn och unga genom att erbjuda gemenskap, meningsfull fritid och relationer till trygga vuxna. Samtidigt finns en växande oro för att kriminella nätverk söker kontakt med och rekryterar barn i och omkring idrottsmiljöer. Idrottsföreningar kan därmed både utgöra skyddande miljöer och arenor där barn exponeras för kriminell påverkan. Kunskapen om hur idrottsföreningar uppfattar och hanterar denna framväxande utmaning är dock begränsad.

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet med denna studie var att undersöka hur ledare i idrottsföreningar uppfattar och hanterar trygghetsarbete, med särskilt fokus på rekrytering av barn och unga till kriminella nätverk i samband med idrottsverksamhet. Studien belyser ledares perspektiv på möjligheter, utmaningar och organisatoriska förutsättningar för detta arbete. Övergripande utgår projektet från ett barnrättsperspektiv samt Bronfenbrenners (1979) ekologiska systemteori för att förstå hur samspelet mellan individer, organisationer samt samhälleliga miljöer och strukturer får betydelse för trygghetsskapande arbete inom idrotten.

Metod: Studien har en kvalitativ design och bygger på semistrukturerade intervjuer med sex ledare i strategiska och operativa roller från två idrottsföreningar. Ett målinriktat urval tillämpades, där föreningar som beviljats medel för att arbeta med problematiken inkluderades. Intervjuerna behandlade erfarenheter av trygghetsarbete, med särskilt fokus på rekrytering av barn i och omkring idrottsverksamhet, förebyggande arbete, möjligheter och utmaningar, ledarskap samt organisatorisk beredskap. Studien utgör en pilotstudie inom ramen för ett större forskningsprojekt.

Resultat: Ett centralt resultat är svårigheten att identifiera kriminell rekrytering, trots konkreta erfarenheter av att ungdomar inom föreningarna har blivit kontaktade i situationer som beskrivs som rekryteringsförsök. Ledarna beskriver en gråzon av signaler, där potentiella rekryteringsförsök kan vara svåra att skilja från vardagliga sociala interaktioner. Detta skapar osäkerhet kring när ledare bör reagera och en risk för att signaler tolkas utifrån felaktiga eller förutfattade föreställningar. En konsekvens är att det förebyggande arbetet främst inriktas på vuxennärvaro, relationsskapande och inkluderande miljöer. Samtidigt framträder organisatoriska utmaningar i form av begränsade resurser, avsaknad av handlingsplaner, otydliga rutiner, projektberoende insatser samt en expanderande ledarroll med ansvar som sträcker sig utanför det traditionella idrottsledarskapet. Därtill identifieras utmaningar kopplade till geografiska och socioekonomiska sårbarheter.

Diskussion och slutsats: De preliminära resultaten tyder på att idrottsföreningarna även är medvetna om risken för infiltration i föreningsverksamheten, men att de främst har arbetat med att skapa sociala och pedagogiska villkor som kan minska barns sårbarhet för kriminell påverkan. Mindre fokus har riktats mot att identifiera och hantera konkreta risker för kriminell påverkan och rekrytering av barn i och omkring idrottsverksamheten. Trots ambitioner att bedriva förebyggande arbete framträder utmaningar i form av bristande organisatorisk beredskap och kunskap, otydliga ansvarsområden, begränsade långsiktiga resurser samt brister i samverkan med andra samhällsaktörer.

PG Fahlström, Filip Andersson, Owe Stråhlman, Henrik Gustafsson, Claes Nyberg, Stefan Wagnsson & Göran Patriksson

PG Fahlström, Linnéuniversitetet, pergoran.fahlstrom@lnu.se; Filip Andersson, Linnéuniversitetet; Owe Stråhlman, Linnéuniversitetet; Henrik Gustafsson, Karlstads universitet; Claes Nyberg, Karlstads universitet; Christian Wagnsson, Karlstads universitet; Göran Patriksson, Göteborgs universitet

”Idrottsstjärnorna håller på längre och längre”… eller? Generations- och könsskillnader i svenska elitidrottskarriärer 1952–2012

Introduktion: Sarah Sjöström debuterade i det svenska simlandslaget som 14-åring. Vid 36 års ålder är Sjöström fortfarande aktiv och vann nyligen EM-guld. I ett inslag i SVT Sport (2026) förklarade den tidigare elitsimmaren Lars Frölander att ”idrottsstjärnorna håller på längre och längre” och att det ”historiskt sett inte var så”. Men stämmer detta? Har elitidrottares karriärer blivit längre, och hur har de i så fall förändrats under de senaste decennierna?

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet med studien är att beskriva och analysera generations- och könsskillnader i svenska elitidrottares karriärutveckling. Fokus är centrala karriärövergångar såsom ålder vid start i huvudidrotten, debut i landslag, karriäravslut och karriärlängd. Studien tar sin utgångspunkt i forskning om elitidrottskarriärer och karriärövergångar (De Bosscher et al., 2023; Stambulova & Henriksen, 2025).

Metod: Studiens analyser baseras på enkätdata från svenska elitidrottare (n = 692) som representerat Sverige på högsta internationella nivå inom fotboll, handboll, ishockey, friidrott, simning och skidor mellan 1952 och 2012.

Resultat: Resultaten visar att yngre generationer börjar sin huvudidrott tidigare (8–9 år) än äldre generationer (13–14 år). Ålder för landslagsdebut har sjunkit från 22 år till 16 år och ålder för karriäravslut från cirka 34 till 28 år. Den genomsnittliga karriärlängden är 12,6 år, men varierar mellan idrotter. Fotboll, ishockey och handboll kännetecknas av tidigare start och senare karriäravslut, än inom friidrott, simning och skididrott. Kvinnor debuterar generellt tidigare och avslutar sina karriärer vid lägre ålder än män.

Diskussion och slutsatser: Även om elitidrottare fortsätter sina karriärer efter 35 års ålder, pekar resultaten av denna studie på att dagens elitidrottskarriärer, generellt, både inleds och avslutas tidigare än förut. Påståendet om att dagens elitidrottare generellt håller på längre får därmed begränsat stöd i denna studie. Studien bidrar med ny kunskap om hur elitidrottskarriärer har förändrats över tid. Emellertid behövs fler studier som omfattar fler idrotter och större urval för att pröva resultaten.

Deandra Farnita, Lars Bjørke, Eirik Aarskog & Kjersti Mordal Moen

Deandra Farnita, Universitetet i Innlandet, deandra.farnita@inn.no; Lars Bjørke, Universitetet i Innlandet; Eirik Aarskog, Universitetet i Innlandet; Kjersti Mordal Moen, Universitetet i Innlandet

Understanding Inclusion through Model-based Practice (MbP) in Physical Education (PE): A Scoping Review

Introduction: Model-based practice (MbP) has increasingly been proposed as an alternative to traditional, teacher-centred approaches in physical education (PE), with potential to create more meaningful and inclusive learning experiences. However, the understanding of inclusion within MbP remains diverse and there is limited understanding of how inclusion is understood and addressed across empirical research.

Aim and theoretical framework: This scoping review aimed to map how inclusion is understood and addressed within empirical research on MbP in school PE. The review draws on understandings of inclusion as more than physical presence, emphasising meaningful participation, belonging, equitable learning opportunities, and student empowerment.

Method: A scoping review was conducted in accordance with Joanna Briggs Institute (JBI) guidelines and reported following PRISMA-ScR guidelines. Searches were conducted across SPORTDiscus, ERIC, Scopus, Web of Science. Supplemented by manual searches across Google Scholar, Oria, and Norwegian Research Information (NVA). Peer-reviewed empirical studies published between 2000 and 2026, examining MbP in formal school PE and addressing inclusion or related concepts, were eligible. Following screening, 48 studies were included. Data were analysed using descriptive numerical analysis and inductive qualitative content analysis.

Results: Data charting and analysis are currently ongoing. Preliminary findings indicate that inclusion within MbP is understood as active participation and meaningful learning outcomes. Teachers have a central role in making sure that the implementation of MbP in practice is inclusive. At the same time the research about inclusion within MbP framework is primarily done in Europe or other western countries while countries in Asia, Africa and Latin-America are less represented.

Discussion and conclusion: The ongoing analysis is expected to contribute to a more nuanced understanding of how inclusion is addressed through MbP in school PE. The conference presentation will present the complete analysis and discuss implications for research and practice in inclusive PE.

Magnus Ferry, Agneta Hörnell & Carita Bengs

Magnus Ferry, Pedagogiska institutionen, Umeå universitet, magnus.ferry@umu.se; Agneta Hörnell, Institutionen för kost- och måltidsvetenskap, Umeå universitet; Carita Bengs, Institutionen för kost- och måltidsvetenskap, Umeå universitet

Det komplexa uppdraget att undervisa i Specialidrott

Ämnet Specialidrott är komplext och ställer stora krav på eleverna och de som undervisar i ämnet. Sedan 2011 finns ett tydligt elitidrottskrav och lärarna ska ha en bred och djup kunskap inom en rad olika områden. Utöver att kunna hjälpa eleverna att utvecklas i sin idrott mot elitidrottsnivå, planera träningar och läger, ansvarar lärarna för uttagning av eleverna till utbildningen, testning av olika kapaciteter under utbildningen, undervisning inom en rad olika områden, och fungerar många gånger också som elevernas extraföräldrar.

Som lärare i Specialidrott ställs samtidigt krav från både skolan och idrotten och tidigare forskning har visat att idrotten ofta sätter agendan när kraven inte sammanfaller. Tidigare studier visar också att få som undervisar i ämnet är utbildade och legitimerade lärare.

Presentationen tar sin utgångspunkt i empiriska exempel från genomförda kvantitativa och kvalitativa studier om Specialidrott med syftet att analysera och diskutera det utmanande och komplexa uppdraget lärare har när de undervisar inom Specialidrott.

Robin Lindgren Fjellner, Dean Barker & Mikael Quennerstedt

Robin Lindgren Fjellner, Örebro universitet, robin.lindgren@oru.se; Dean Barker, Örebro universitet; Mikael Quennerstedt, GIH Stockholm

The acts of teaching when four teachers enact the practicing model in physical education

Introduction: Pedagogical models have gained interest among PE scholars over the last two decades (e.g., Casey & Kirk, 2024; Dyson, 2001). Many involve student-centred pedagogies that are seen as more democratic, effective, and socially just than 'traditional', teacher-centred approaches (Bremner, 2021). However, the focus on student-centredness in models-based research has sometimes obscured what teachers should do when enacting these models (Goodyear & Dudley, 2015). This is problematic for teacher education, as understanding how to enact these models is essential. This paper examines teaching within the practising model (Aggerholm et al., 2018; Barker et al., 2018), which is based on student-centred pedagogy where teachers help students identify meaningful challenges and improve their capabilities through repeated, self-directed efforts.

Aim and theoretical framework: The specific aim of the study is to investigate how teachers enact the student-centred practising model in physical education (PE). We used specific concepts from Biesta (2019) as the theoretical framework.

Method: Four teachers and five classes participated and enacted the practising model, 10–17 lessons each. We used video recordings of 69 physical education lessons and 125 self-recorded videos as data. We used abductive analysis, identifying acts of teaching in the material and creating a creative nonfiction narrative.

Results: The findings illustrate nine qualitatively different teaching categories, namely: (1) evaluating, (2) reprimanding, (3) steering, (4) instructing, (5) activating, (6) appealing, (7) mentoring, (8) negotiating, and (9) observing. All were enacted by the teachers in varied ways, showing that teaching can be both student- and teacher-centred.

Discussion and conclusion: Using Biesta (2019), we problematise our findings, seeing teaching as potentially lacking direction. However, teachers often adapt teaching purposefully. Our findings can serve as tools for considering how to teach PE using models in a more varied manner.

Anders Vega Frisk

Anders Vega Frisk, Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), Anders.vega.frisk@gih.se

Att göra själv-studie i Idrottslärarutbildning – utmaningar och möjligheter

Introduktion: Själv-studie (self-study) har under de senaste tre decennierna etablerats internationellt som en metodologi inom forskning om lärarutbildning och lärarutbildares professionella praktik. Trots denna utveckling har själv-studie fått begränsat genomslag i en svensk lärarutbildningskontext. Ovens och Fletcher (2014) beskriver själv-studie som a) ett nätverk av professionella som ”delar, forskar och utvecklas i den egna praktiken som lärare och lärarutbildare” (min översättning), b) som ett förhållningssätt med fokus på undersökandet av den egna praktiken, och c) en strävan efter att utvecklas genom att rikta den kritiska blicken på den egna praktiken.

Syfte: Syftet med presentationen är att bidra med kunskap om hur själv-studie som metodologi kan användas för att undersöka hur undervisning gestaltas i rörelsepraktiker inom idrottslärarutbildning. Jag avser att problematisera och diskutera motiven för att använda själv-studie som metod samt vilka utmaningar som en som forskare ställs inför.

Metod: I presentationen utgår jag från LaBoskeys (2004) definition av självstudier: den är självinitierad och fokuserad, förbättringsinriktad, inkluderar olika kvalitativa metoder samt definierar validitet som en process baserad på trovärdighet. Det empiriska materialet som kommer att användas som illustration av metodologin kommer att utgöras av processkrivande, videoinspelningar av undervisningssituationer som granskas i dialog med kritiska vänner, lektionsdesigner samt fokusgruppsintervjuer med deltagande studenter.

Diskussion: Forskningsfrågor inom själv-studier tar sin utgångspunkt i den egna praktiken. Centrala syften är att undersöka hur undervisningen kan utvecklas och förbättras samt hur man kan utvecklas i rollen som lärarutbildare. Ett kritiskt förhållningssätt är grundläggande, särskilt eftersom forskaren samtidigt utgör både subjekt och objekt för studien. Transparens och närvaron av en kritiskt granskande gemenskap är därför avgörande för forskningens kvalitet och trovärdighet. En förväntan jag har är att jag kontinuerligt kommer att föra en dialog både med mig själv och med den kritiska gemenskapen. En förhoppning med studien är att en del av den tysta kunskap som är inbäddad i min kroppsliga praktik som lärarutbildare ska bli synlig. Därigenom kan de antaganden som präglar undervisningen göras mindre underförstådd och i stället bli mer explicita, synliga och artikulerade.

Andreas Fröberg, Felicia De Oliveira, Rebecca Johansson & Elin Persson

Andreas Fröberg, Department of Food and Nutrition, and Sport Science, University of Gothenburg, andreas.froberg@gu.se; Felicia De Oliveira, Department of Food and Nutrition, and Sport Science, University of Gothenburg; Rebecca Johansson. Department of Food and Nutrition, and Sport Science, University of Gothenburg, Elin Persson, Department of Food and Nutrition, and Sport Science, University of Gothenburg

Experiences of Changing Rooms in Connection with Physical Education: A Cross-Sectional Study among Grade Nine Students in Sweden

Introduction: Changing rooms are socially and emotionally sensitive school environments characterized by bodily exposure, limited privacy, peer surveillance, and often limited adult presence.

Aim: This study explored experiences of changing rooms in connection with physical education, examined differences between girls and boys, and identified factors that could increase students' willingness to change into physical education clothing among grade nine students in Sweden.

Method: A quantitative cross-sectional online survey was completed by 1635 students from 42 schools in 33 municipalities across Sweden. Changing room experiences were assessed using 12 items covering three domains: physical and organizational conditions, psychological and body-related experiences, and social and privacy-related experiences. Descriptive statistics, exploratory factor analysis, and linear regression were used to analyze the data.

Results: In the total sample, students reported the lowest scores for the physical and organizational domain (M = 2.87, SD = 0.62), followed by the psychological and body-related domain (M = 3.05, SD = 0.82). The highest scores were observed for the social and privacy-related domain (M = 3.51, SD = 0.65). Although most students felt safe and protected from teasing, negative comments, and unauthorized photographing or filming, concerns remained regarding cleanliness, time to change, bodily comfort, and the security of personal belongings. Exploratory factor analysis provided preliminary support for the proposed three-domain structure. No overall gender difference was found for physical and organizational conditions (B = -0.006, p=0.856). However, boys reported significantly more positive psychological and body-related experiences than girls, particularly regarding bodily comfort and security (B = 0.563, p<0.001). Girls reported more positive social and privacy-related experiences than boys, especially regarding teasing, negative comments, and classmates' privacy (B = -0.193, p<0.001). Among students who did not always change before physical education lessons, the most frequently identified improvements were more time to change, access to private changing cubicles, cleaner facilities, lockable storage, additional space, greater bodily comfort, and fewer students in the changing room.

Discussion and conclusion: The findings demonstrate that changing room experiences are multidimensional and gender specific. Schools should address material conditions, privacy arrangements, bodily exposure, and peer norms to create changing environments that support students' safety, dignity, and participation in physical education.

Susanna Geidne, Helena Ericson, Mikael Quennerstedt & Aurélie Van Hoye

Susanna Geidne, Faculty of Medicine and Health, School of Health Sciences, Örebro University, Örebro, Sweden, susanna.geidne@oru.se; Helena Ericson, Faculty of Medicine and Health, School of Health Sciences, Örebro University, Örebro, Sweden; Mikael Quennerstedt, The Swedish School of Sport and Health Sciences (GIH), Stockholm, Sweden; Aurélie Van Hoye, UMR1319 INSPIIRE, Université de Lorraine, Vandoeuvre-lès-Nancy, 54505, France, Physical Activity for Health research group, Health Research Institute, Physical Education and Sport Sciences department, University of Limerick, Faculty of Medicine and Health, School of Health Sciences, Örebro University, Örebro, Sweden

Health-promoting Sports Clubs (HPSC): Introducing the HPSC-house model!

Sports clubs offer extensive social, physical, and mental health benefits. While policymakers recognize this potential, it remains unfulfilled. This gap stems from organizational complexity, alongside fragmented research that hampers interdisciplinary knowledge. Consequently, stakeholders often focus on isolated elements without grasping the whole complex system. To bridge this gap, the Health Promoting Sports Clubs (HPSC) framework applies a settings-based, multilevel approach to sports organizations. However, implementation remains passive due to a lack of health promotion know-how, reliance on volunteers, difficult partnerships, and conceptual misunderstandings between sports and health.

The ambition of this presentation is to provide insights into these complexities and to make implicit aspects of health related to sports explicit. The purpose of this conceptual presentation is to articulate and visualise the complexities of HPSCs. This is achieved by identifying and delineating the architecture of an HPSC in terms of an HPSC-house, as a model for developing and exploring HPSCs. The four ideas of a model's purpose to: 1) deepening understanding, 2) clarify misunderstandings, 3) simplify complexity, and 4) make implicit concepts explicit, will structure and guide the model description of our house.

The HPSC-house consists of 1) Inside the HPSC-house, 2) The HPSC-house building, 3) The way in or out of the HPSC-house, 4) The energy system of the HPSC-house, and 5) Outside the HPSC-house.

The HPSC-house will be discussed as a way to move beyond common misunderstandings and to better understand the architecture's complexities, thereby promoting cumulative knowledge building of sports clubs as a setting for promoting health.

Karin Grahn & Julia Donaldson

Karin Grahn, Institutionen för kost- och idrottsvetenskap, Göteborgs universitet, karin.grahn@ped.gu.se;
Julia Donaldson, Institutionen för kost- och idrottsvetenskap, Göteborgs universitet

Mer än bara idrott: Tränares syn på att stödja barn med adhd kring mat och ätande

Introduktion: Tränare har en viktig roll i att skapa trygga, stödjande och hälsosamma idrottsmiljöer för barn och unga. För barn med adhd kan vardagliga praktiker kring mat och ätande innebära särskilda utmaningar, exempelvis i samband med träningar, tävlingar och resor där måltider behöver hanteras inom ramen för organiserade aktiviteter. Samtidigt är kunskapen begränsad om hur tränare förstår och hanterar frågor om mat och ätande i dessa sammanhang.

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet var att undersöka idrottstränares reflektioner kring mat och ätande och hur dessa formar deras syn på tränarrollen i relation till att stödja barn med adhd. Studien utgår från ett relationellt perspektiv på funktionsnedsättning, där barns möjligheter till deltagande förstås i relation till samspelet mellan individuella behov och den sociala och organisatoriska idrottsmiljön.

Metod: Fokusgruppsintervjuer genomfördes med 14 tränare med erfarenhet av att träna barn med adhd inom barn- och ungdomsidrotten. Under intervjuerna diskuterade tränarna fall baserade på erfarenheter från barn med adhd. Materialet analyserades med reflexiv tematisk analys.

Resultat: Tränarna betraktade mat och ätande som viktigt för barns deltagande och välbefinnande, men samtidigt som ett område präglat av dilemman och osäkerhet kring ansvar. Tränarna upplevde sig inte alltid ha tillräcklig kunskap eller rätt förutsättningar för att hantera utmaningar kring adhd och ätande. Samtidigt beskrev de flera sätt att stödja barn som kan uppleva matproblematik i idrotten, genom att bland annat stärka barns egna matbeslut, ha ett lyhört förhållningssätt, bidra till en hälsosam matmiljö i föreningen och bidra med vuxenstöd.

Diskussion och slutsats: Resultaten synliggör hur tränarrollen sträcker sig bortom den idrottsspecifika praktiken och omfattar vardagliga behov som kan vara avgörande för barns möjligheter att delta. Att skapa stödjande miljöer för barn med adhd handlar därmed inte enbart om att anpassa träningen, utan även om hur praktiker, som mat och ätande, organiseras och hanteras. Studien pekar på behovet av att inkludera sådana frågor i tränarutbildningar och i föreningars arbete för trygga, stödjande och inkluderande idrottsmiljöer.

Stefan Holmström & Marius Sommer

Stefan Holmström, Institutionen för psykologi, Umeå Universitet, stefan.holmstrom@umu.se; Marius Sommer, Institutionen för psykologi, Umeå Universitet

Mer än stökig och impulsiv: Idrottens blinda fläck kring ADHD och autism

Psykisk ohälsa får idag stort utrymme inom idrotten. Men en bakomliggande dimension förbises fortfarande: ADHD och autism, det vill säga neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF), eller det som i internationell litteratur benämns neurodivergens. Tillstånden är ofta odiagnostiserade eller feldiagnostiserade. Orsakerna är flera: samsjuklighet med andra tillstånd, bristande medvetenhet i samhället, och adaptiva beteenden som maskering (McMurtry et al., 2025). Resultatet blir att psykisk ohälsa framstår som huvudproblemet, medan den bakomliggande variationen i hur individen uppfattar och navigerar sin omvärld förblir dold. Flickor och kvinnor drabbas särskilt. De maskerar i högre grad sina drag och får därför sin diagnos senare (Narducci, 2025).

Syftet är att, genom en litteraturöversikt, granska hur NPF förstås, identifieras och bemöts inom idrotten, från gräsrot till elit. Vi belyser konsekvenserna av att neurodivergens förblir osynliggjord bakom sekundära psykiatriska diagnoser, och argumenterar för ett gemensamt ansvarstagande inom idrottsrörelsen, utbildningsväsendet och forskarsamhället. Utgångspunkten är ett paradigmskifte. Från en patologiserande syn, till en styrkebaserad ansats som bekräftar neurodivergens som en naturlig variation i mänsklig kognition snarare än en sjukdom att "behandla bort" (Hoare et al., 2026; McMurtry et al., 2025).

Detta är inte bara en etisk fråga. Det är också en prestationsfråga. Drag som hyperfokus, hög energinivå och snabbt beslutsfattande kan i vissa idrottsliga sammanhang utgöra resurser (Ekman et al., 2021; Han, 2022). Ändå är idrottsmiljön sällan designad för att förstå eller stötta dessa individer. Tränare på såväl gräsrots- som elitnivå rapporterar bristande kunskap. De förlitar sig på trial-and-error och saknar formell utbildning i NPF (Vargas et al., 2018; Kortekaas et al., 2026).

Ska idrotten erbjuda trygga, stödjande och hälsosamma miljöer krävs en bredare och mer nyanserad förståelse av NPF, bortom stereotyper och bortom sekundära diagnoser.

Chris Horbel & Hedda Felde

Chris Horbel, Norwegian School of Sport Sciences, Oslo, Norway, chrish@nih.no; Hedda Felde, NPG Sport & Communication AS, Oslo, Norway

Integrated Sponsor Communication: Combining Sponsorship Types to Build Stronger Stakeholder Relationships

Introduction & Research Question: Sponsorship is a key marketing tool, with growing investment reflecting expectations of brand-building returns (Cornwell, 2020). At the same time, technological change, evolving media use, and shifting audience expectations create new strategic challenges and opportunities.

This study examines how long-term, project-based, and event sponsorships are used to achieve integrated sponsor communication. It asks: How are these sponsorship types used in sports to strengthen communication and relationships with target audiences?

Theoretical Framework: Sponsorship helps companies differentiate their brands (Ryan & Fahy, 2012) and increasingly pursues objectives beyond awareness and loyalty, including emotional engagement and brand legitimacy (Walzel et al., 2024).

Recent research highlights the value of sponsorship portfolios designed to reach diverse target groups (Cornwell, 2020). Perceived coherence and complementarity of these portfolios can enhance brand communication (Chien et al., 2011).

Using the Integrated Marketing Communication framework (Kliatchko, 2005), the study examines how different sponsorships are combined and communicated across target groups.

Method: This exploratory qualitative study used semi-structured interviews with sponsorship managers from six of the largest sponsors in Norwegian sports. Interviews lasted 38–47 minutes, were recorded, and transcribed verbatim. Data was analyzed applying thematic analysis following Braun and Clarke's (2006) procedure.

Results and Discussion: Companies combine sponsorship types for complementary purposes. Long-term sponsorships support relationships, loyalty, and positioning; project-based sponsorships address values and CSR; and event sponsorships generate short-term exposure and product promotion. Long-term sponsorships provide continuity, while project and event sponsorships are more intensive and campaign-based. Activation reinforces communication externally through public engagement and internally through employee pride.

Implications and Conclusion: The findings can inform companies' sponsorship and communication strategies and help sports entities better understand sponsor priorities. By applying IMC to sponsorship portfolios, the study shows how coordinated sponsorship types can reach diverse audiences, support broader objectives, and enhance sponsorship effectiveness.

Sara Hoy

Institutionen för Rörelse, Kultur och Samhälle, Gymnastik och Idrottshögskolan (GIH), sara.hoy@gih.se

Assembling Exercise as Medicine: An Ethnographic Study of Socio-Material Networks in a Prostate Cancer Exercise Intervention

Introduction: Physical activity and exercise are increasingly promoted for mitigating the side effects of androgen deprivation therapy (ADT) among men with prostate cancer. However, less attention has been paid to how exercise interventions are enacted through complex relations between bodies, technologies, knowledge practices, and institutional arrangements.

Aim and theoretical framework: This study aims to examine how an exercise intervention for men undergoing ADT treatment is assembled and performed through heterogeneous socio-material networks. Drawing on Actor-Network Theory (ANT), material-semiotic approaches, and physical culture studies, the study traces associations and translations among human and non-human actants, exploring how exercise is rendered knowable, practicable, and valuable as a therapeutic intervention.

Method: The study adopts an ethnographic case study design. Empirical material consists of observations and other ethnographic data generated within a supervised exercise intervention for men receiving ADT treatment. Analysis focuses on tracing networks of actants, mediators, and processes of translation through which the intervention is assembled and sustained.

Results: Preliminary analyses suggest that the intervention emerges through dynamic relations among participants, healthcare professionals, exercise equipment, training protocols, biomedical measurements, clinical knowledge, and treatment technologies. Rather than functioning as a stable entity, the intervention is continuously negotiated and enacted through these interconnected relations.

Discussion and conclusion: By decentering individual actors and focusing on socio-material relations, the study contributes to a richer understanding of exercise as medicine. The findings highlight how therapeutic exercise is not merely delivered but actively assembled through networks of human and non-human actants, offering new perspectives on exercise interventions, health practices, and patient care within oncology settings.

Martina Höök, Emma Forsén Mantilla, Camilla J. Knight & Kerry McGawley,

Martina Höök, Swedish Winter Sports Research Centre, Department of Health Sciences, Mid Sweden University, Östersund, Sweden, Swedish Ski Association, Sweden, martina.hook@miun.se; Emma Forsén Mantilla, Swedish School of Sport and Health Sciences, Department of Health Sciences, Stockholm, Sweden; Camilla J. Knight, Department of Sport and Exercise Sciences, Swansea University, UK, Department of Physical Education and Sport Science, University of Agder, Norway, Greenhouse Sports, UK; Kerry McGawley, Swedish Winter Sports Research Centre, Department of Health Sciences, Mid Sweden University, Östersund, Sweden

Acceptabilitet och kunskapsökning efter en digital utbildning om stigmatiserade hälsoämnen, ledd av elevhälsan vid ett idrottsgymnasium: perspektiv från idrottare, tränare och elevhälsa

Introduktion: Unga elitidrottare vid svenska idrottsgymnasier möter samtidiga idrottsliga, skolmässiga och personliga krav, vilket ökar risken för psykisk ohälsa och utmaningar kopplade till utseende, energibrist och ätstörningar. Idrottare och tränare samtalar sällan om dessa frågor, vilket kopplats till låg kunskapsnivå och stigma inom idrotten. Kunskapshöjande insatser ledda av elevhälsan har sällan utvärderats i gymnasiemiljö.

Syfte och teoretisk bakgrund: Syftet var att undersöka hur en digital utbildningsintervention togs emot av idrottare, tränare och elevhälsa, samt hur den påverkade deras kunskap och uppfattning om varandras kunskapsnivå. Acceptabiliteten analyserades utifrån Theoretical Framework of Acceptability (TFA).

Metod: Vid ett idrottsgymnasium inriktat mot skidskytte och längdskidåkning användes en förklarande sekventiell design med mixad metod. Elevhälsan ledde tre förinspelade digitala föreläsningar om psykisk hälsa, energibalans och ätstörningar samt hormonell hälsa. Varje föreläsning följdes av smågruppsdiskussioner, separat för idrottare och tränare, och interventionen avslutades med en gemensam workshop. Femtio idrottare (22 tjejer, 28 killar) och sju tränare (1 kvinna, 6 män) besvarade enkäter före och efter interventionen. Elevhälsan, sju idrottare och sex tränare intervjuades även efter interventionen.

Resultat: Samtliga grupper bedömde interventionen som acceptabel. Idrottare och tränare beskrev innehållet som relevant och värdesatte den gemensam kunskapsbasen, och elevhälsan såg interventionen som en naturlig del av sitt uppdrag. Elevhälsan beskrev också ett minskat avstånd till eleverna och fler självinitierade hjälpsökanden. Idrottarnas upplevda kunskap förbättrades inom 12 av 13 områden, med störst effekt för ångest, ätstörningar och menstruationscykeln ($p < .001$). Tränarnas trender var positiva men inte statistiskt säkerställda. Idrottarna skattade tränarnas kunskap högre än tränarna själva gjorde, medan tränarna underskattade idrottarnas.

Diskussion och slutsatser: Utbildningen accepterades av såväl elevhälsa som tränare och idrottare och ökade idrottarnas kunskap runt de stigmatiserade hälsoämnena. Elevhälsan framstår som en lämplig avsändare för dessa typer av utbildningsinsatser.

Karl Jansson

Karl Jansson, Gymnastik och idrottshögskolan, GIH, Stockholm, Karl.jansson@gih.se

Muslimska flickors erfarenheter av skolans simundervisning

Under senare år har religion fått ökad uppmärksamhet inom forskningen om skolans idrottsundervisning. Särskilt stor uppmärksamhet har riktats mot muslimska flickors erfarenheter av ämnet (Stride & Allen, 2025; Robinson, 2019). Ett av de mest framträdande temana är simundervisning och de spänningar som kan uppstå när muslimska flickor förväntas delta i könsblandad simundervisning (Barker & Lundvall, 2016). Även om simundervisning är ett återkommande tema i forskningen är det ovanligt med studier om simundervisningen specifikt. Följande studie syftar till att bidra med sådan kunskap genom att undersöka muslimska flickors erfarenheter av simundervisningen. Studien bygger på intervjuer med 14 muslimska flickor i årskurs 9 från tre skolor med olika elevsammansättningar. Teoretiskt tar studien avstamp i Gill Valentines (2007) begrepp space utifrån vilket simundervisningen kan förstås som ett socialt rum med särskilda normer och förväntningar. Resultaten synliggör en stor individuell variation där flickorna förhandlar olika normer på olika sätt, bland annat kring klädsel, simkunnighet, hur andra i simhallen klär sig och de fördomar det kan vara förenat med att bära sjal. Ett centralt resultat rör skillnader mellan olika skolor, närmare bestämt hur flickorna positioneras på olika sätt beroende på om de är en av få muslimer i sin klass eller en del av en muslimsk elevmajoritet. Studien bidrar till det rådande forskningsläget om religion i skolans idrottsundervisning genom att rikta fokus mot muslimska flickors erfarenheter av simundervisning och synliggöra normförhandlingar och kontextuella olikheter.

Junia Joffer, Andreas Isgren & Erik Backman

Junia Joffer, Region Dalarna, Centrum för Klinisk Forskning Dalarna, junia.joffer@regiondalarna.se;
Andreas Isgren Karlsson, Högskolan Dalarna, Erik Backman, Högskolan Dalarna

Tävling, självutmaning eller gemenskap? Meningsskapande logiker bland unga idrottare med olika aktivitetsnivåer

Introduktion: Ungdomsidrott kan främja fysisk aktivitet och meningsfullt deltagande, men formas samtidigt av prestationskrav och etablerade normer. Tidigare forskning har undersökt fysisk aktivitet och meningsskapande inom idrott, men kunskapen om sambandet mellan fysisk aktivitetsnivå och olika meningsskapande logiker är begränsad. Studien undersöker därför detta samband bland elever på idrottsprofilerade gymnasieutbildningar.

Syfte och teoretisk bakgrund: Syftet med studien är att analysera sambanden mellan unga idrottares självupplevda fysiska aktivitet och vilka meningsskapande logiker som de uppfattar som viktiga i sitt idrottsutövande. Studien utgår från Bourdieus begrepp praktikens logik och Engströms ramverk för meningsskapande logiker inom rörelsekulturen, där olika former av deltagande kan förstås genom logiker kopplade till prestation, förbättring och upplevelse.

Metod: Denna pilotstudie bygger på en kvantitativ enkätundersökning genomförd bland 183 elever (16–19 år) vid ett idrottsprofilerat gymnasium i Sverige. Enkäten innehöll frågor om fysisk aktivitet och betydelsen av olika meningsskapande logiker i relation till fysisk aktivitetsnivå. Deltagarna kategoriserades i grupper med hög, medelhög och låg självskattad fysisk aktivitet. Samband mellan aktivitetsnivå och meningsskapande logiker analyserades med hjälp av chi-två-tester och logistiska regressionsanalyser.

Resultat: Resultaten visar att logiker kopplade till att förbättra fysisk kapacitet och att utmana sig själv värderas högst bland eleverna. Tydliga könsskillnader framträder där pojkar i högre grad betonar tävling och risktagande, medan flickor oftare lyfter fram social gemenskap som viktig. Hög fysisk aktivitetsnivå är signifikant associerad med logiker som handlar om att förbättra fysisk kapacitet och utmana sig själv. Däremot ges lärande av rörelser, lek och naturupplevelser relativt låg betydelse oavsett aktivitetsnivå.

Diskussion och slutsatser: Studien indikerar att unga idrottares meningsskapande i hög grad präglas av prestations- och utvecklingsorienterade logiker. Resultaten kan förstås som ett uttryck för en sportifierad ungdomsidrott där tävling, prestation och självförbättring premieras. Samtidigt riskerar denna orientering att reproducera etablerade könsmönster och begränsa utrymmet för andra former av meningsskapande, såsom lek, rörelselärande och naturupplevelser. En slutsats är därför att idrottsorganisationer och idrottsprofilerade skolor bör skapa förutsättningar för ett bredare spektrum av meningsskapande logiker. Detta kan bidra till mer inkluderande idrottsmiljöer och stärka förutsättningarna för ett långsiktigt och hållbart deltagande i idrott och fysisk aktivitet.

Emil Johansson

Emil Johansson, Högskolan Dalarna, eja@du.se

Exploring language use in practicum tasks: Formulations shaping the focus and purpose of reflection

Introduction: In PETE, reflection is understood as a process of meaning-making through which student teachers (STs) learn from their teaching experiences. While research has primarily focused on categorizing reflection based on its content, less attention has been given to how practicum task design shapes what STs reflect on and what reflection is intended to achieve. Viewing reflection as situated practice highlights the importance of examining how the design of practicum tasks direct STs' attention and influence their understanding of reflective practice.

Aim and theoretical framework: This study explores how practicum tasks in three PETE programs encourage STs to focus on different aspects of teaching and how the intended role of reflection is articulated through these tasks. The analysis draws on Biesta's distinction between the language of learning and educational language, highlighting how different uses of language foreground particular educational values and purposes.

Method: A reflexive thematic analysis of practicum tasks examined how instructions shaped the focus and purpose of STs' reflections.

Results: Four themes were generated: Optimizing Competencies, Identifying Self-Improvement, Demonstrating Competencies, and Framing and Solving Teaching Situations. The first three reflected a dominant language of learning, encouraging STs to evaluate, develop, and demonstrate predefined competencies aligned with policy requirements. The fourth theme, identified in one PETE program, reflected educational language by encouraging STs to analyse practice-based dilemmas and exercise educational judgement when considering future actions.

Discussion and conclusion: The findings suggest that practicum tasks primarily position reflection as a tool for developing and demonstrating competencies, while offering fewer opportunities for STs to exercise educational judgement. This raises questions about the extent to which PETE enables STs to develop educational judgement. The findings therefore highlight the need for a more balanced use of language in practicum tasks, one that supports the development of both competencies and educational judgement.

Susanne Johansson & Therese Waerner

Susanne Johansson, Gymnastik och idrottshögskolan (GIH), susanne.johansson@gih.se; Therese Waerner, Gymnastik och idrottshögskolan (GIH)

Vad kostar det att säga ifrån? - Tystnadskultur kring människors och hästars välfärd i ridsporten

Inom ridsporten har människors trygghet och hästars välfärd fått stor uppmärksamhet under senare år. Brister som uppmärksammats har lett till att ridsportens legitimitet som idrott ifrågasatts. Att ”sätta hästen först” är ett vedertaget begrepp kopplat till rättfärdigandet av ridsporten, men forskning visar att det också kan innebära att människor sätter sig själva i andra hand. Tydliga hierarkier i kombination med tystnadskultur kan göra det svårt att säga ifrån, söka hjälp eller göra sin röst hörd – särskilt när det samtidigt innebär att göra sig själv sårbar. Rädsla för negativa konsekvenser och bristande tillit till rapporteringssystem kan leda till att personer avstår från att agera när det egna, andra människors eller hästars välbefinnande riskerar att påverkas negativt.

För att förbättra människors och hästars trygghet och välfärd räcker det därför inte med regler och styrningsstrukturer. Det behövs även förändring av sociala och kulturella faktorer som påverkar människors möjlighet och vilja att säga ifrån. Det finns både likheter och olikheter i problemet och problemlösning beroende på om det rör människor eller hästar. I mångt och mycket behandlar ridsporten det som olika områden, men det finns goda skäl att överbrygga en sådan dikotomi.

Presentationen bygger på två forskningsprojekt, båda baserade på mixade metoder: Ett om aktiva och ledares förutsättningar att göra sin röst hörd kring hästars välfärd och ett om utsatthet och trygghet för människor inom ridsporten. Gemensamt för projekten är frågor om människors möjligheter att säga ifrån och göra sin röst hörd samt den sårbarhet som kan vara förknippad med att utmana tystnadskulturen. Resultat presenteras och olika perspektiv diskuteras i relation till vad ridsporten behöver åstadkomma för att skapa förutsättningar för ett öppnare och tryggare samtalsklimat.

Eva Linghede

Eva Linghede, Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), eva.linghede@gih.se

Unga autister och ADHD:are som barometrar i idrotts- och rörelsemiljöer: berättelser om villkor för deltagande

Introduktion: I presentationen delges resultat från forskningsprojektet Att röra sig på spektrat – unga autisters och ADHD:ares berättelser om idrott och rörelse. Fokus ligger på villkoren för unga autister och ADHD:are i organiserade idrotts- och rörelsemiljöer.

Bakgrunden är att det finns bristfällig (akademisk) kunskap om neurodivergenta ungdomars upplevelser av idrott och rörelse. De studier som finns är huvudsakligen kvantitativa och visar att unga autister och ADHD:are är mindre fysiskt aktiva och deltar i organiserad idrott i lägre utsträckning än neurotypiska unga. Dessa mönster beskrivs ofta som ett folkhälsoproblem, men väcker också bredare frågor om deltagande och delaktighet i idrott. Varför deltar unga autister och ADHD:are i mindre utsträckning? Vilka villkor gör deltagande möjligt, svårt eller önskvärt? Och hur erfar neurodivergenta unga själva dessa villkor?

Syfte: Syftet är att utforska villkor för deltagande i idrotts- och rörelsemiljöer genom unga autisters och ADHD:ares berättelser.

Metod: Det empiriska materialet består av berättelser från 31 unga autister och ADHD:are mellan15 och 25 år, och genererades genom digitalt skrivna berättelser eller enskilda intervjuer. I studien används kreativa analytiska praktiker samt Sarah Ahmeds begrepp orientering och atmosfäriska murar för att analysera de ungas berättelser.

Resultat: Analysen visar hur idrottsmiljöer ofta är orienterade mot neurotypiska sätt att kommunicera, lära, röra sig och vara social. Deltagarnas berättelser synliggör hur vardagliga praktiker fungerar som atmosfäriska murar, vilka skapar friktion och kräver ett omfattande arbete för att kunna delta. Samtidigt framträder exempel på hur sociala relationer, pedagogiska praktiker och sensoriska miljöer kan möjliggöra nya/andra orienteringar och främja neurodivergent blomstrande.

Diskussion och slutsatser: I studien diskuteras hur unga autister och ADHD:are kan förstås som barometrar i idrottsmiljöer – barometrar som känner av och synliggör de normer som organiserar deltagande. Resultaten pekar mot behovet av ett neuroaffirmativt förhållningssätt där idrottsmiljöer organiseras för en större mångfald av sätt att kommunicera, känna, lära, röra sig och vara social.

Torun Mattsson, Daniel Svensson & Björn Sjöberg

Torun Mattsson, Institutionen för Idrottsvetenskap, Malmö Universitet, torun.mattsson@mau.se; Daniel Svensson, Institutionen för Idrottsvetenskap, Malmö Universitet; Björn Sjöberg, Institutionen för Idrottsvetenskap, Malmö Universitet

"To them, I'm better than Messi and Ronaldo.": Youth coaches' pedagogical positions in football, swimming and cross-country skiing

Introduction: Coaches play a pivotal role in shaping young people's sporting experiences (Eliasson, 2009), but face demands that extend beyond sport-specific knowledge to include pedagogical competence (Taylor et al., 2023; Wang et al., 2023). Despite this, research explicitly addressing pedagogical skills in coaching remains limited (Dohlsten et al., 2022).

Aim and theoretical framework: The aim of this research project is to critically explore and problematize the pedagogical positions adopted by coaches in children's and youth sport, with a particular focus on football, cross-country skiing, and swimming. Discourse analysis is used to examine how pedagogical positions are articulated and enacted, including implicit assumptions and power dynamics (Winther Jørgensen & Phillips, 2009).

Method: The project examines three sports—football, swimming, and cross-country skiing—to capture both team and individual practices. Six coaches (gender-balanced) have been interviewed and observed. Semi-structured interviews (Kvale & Brinkmann, 2014) have explored coaches' perspectives, while observations have revealed patterns of practice and interaction.

Results: The discursive position "coach as a practitioner" has higher status than the position "coach as an educator". The first position is strengthened by the organizational structure, through the focus on individual skills and the perceived core mission to deliver elite athletes. The way the coach articulates this position is focused on educating athletes. The second position is instead challenged by the ideas of performance and development of athletes.

Discussion and conclusion: There is a potential tension between sport core values, (joy, democracy, fair play, inclusion) and the wish for athletic success. Youth coaches' pedagogical positions have a fundamental role in sport coaching and in translating competing ideals into practice.

Jonas Mikaels

Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), jonas.mikaels@gih.se

Roots, Rocks and Beavers: Rethinking Relational Leadership in Friluftsliv

Introduction: Leadership is central to organised friluftsliv but is commonly understood through leaders' competencies, decisions, and pedagogical skills. Such perspectives may overlook how leadership emerges through relations between people, places, materials, technologies, and environmental conditions. This study explores leadership within Friluftsfrämjandet, Sweden's largest outdoor organisation.

Aim and theoretical framework: The aim is to explore how leaders enact friluftsliv in their outdoor practices and how different versions of "nature" are produced in this process. Drawing on Actor-Network Theory (ANT), leadership is conceptualised as a relational achievement emerging through heterogeneous relations between human and nonhuman actors.

Method: The study adopts a qualitative approach combining participant observation and semi-structured interviews with leaders and participants. Guided by the ANT principle of "following the actors", the analysis traces how leadership is assembled and negotiated among people, materials, places, technologies, and organisational structures.

Results: Preliminary findings illustrate how leadership is distributed across human and more-than-human relations. In mountain biking, pace and group positioning are continuously adjusted in response to participants' abilities, while roots, rocks, slopes, and surface conditions shape routes, instruction, and risk management. In canoeing, combining paddling with beaver safari transforms the activity from technical instruction into a shared adventure, where beavers, stories, water, equipment, and participants collectively shape attention and learning. Across the interviews, "nature" emerges simultaneously as risk, learning environment, experience, and something requiring care. Leadership thus involves not only guiding activities but assembling relations that make friluftsliv meaningful, safe, social, and sustainable.

Discussion and conclusion: The preliminary findings challenge individual and human-centred understandings of outdoor leadership by demonstrating how leadership is situated, distributed, and materially embedded. This relational perspective contributes to discussions about pedagogy, sustainability, and human–nature relationships in friluftsliv, while raising questions about how outdoor leadership education might account for agency and responsibility extending beyond the individual leader.

Inga Oliynyk

Inga Oliynyk, Linnéuniversitetet, inga.oliynyk@lnu.se

Struktur och flexibilitet: Inkluderande pedagogik i idrott och hälsa

Introduktion: Lärarutbildningen har ett viktigt ansvar att utbilda lärare som kan skapa jämlika och inkluderande lärmiljöer i skolan i linje med demokratiska värden och allas lika värde. Detta projekt undersöker jämlikhet och inkludering i praktiska rörelseaktiviteter inom lärarutbildning i idrott och hälsa. Tidigare forskning visar att undervisning i idrott och hälsa präglas av normer som kan bidra till ojämlika villkor, exempelvis genom en anpassning till elever med idrottserfarenhet. För att framtida lärare ska kunna utmana sådana praktiker behöver de ges möjlighet att reflektera över sina egna erfarenheter och förkunskaper. Samtidigt upplever många lärarstudenter osäkerhet kring hur undervisning kan organiseras för att främja delaktighet.

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet är att undersöka hur olika sätt att organisera och styra rörelseaktiviteter kan bidra till mer jämlik praktisk undervisning i idrott och hälsa. Projektet utgår från Bernsteins (1977) teori, särskilt begreppen klassifikation och inramning, för att analysera hur undervisningens innehåll och organisering formas.

Metod: Projektet genomfördes under vårterminen 2026 som en intervention med ämneslärarstudenter i idrott och hälsa, termin 3. Studenterna deltog i praktiska rörelselaborationer där graden av avgränsning (klassifikation) och styrning (inramning) varierades, från starkt strukturerad och styrd undervisning till mer öppen och mindre styrd undervisning.

Resultat: Resultaten visar att variationer i klassifikation och inramning påverkar studenternas deltagande, upplevelser och möjligheter till inkludering. Majoriteten av kombinationerna tenderar att reproducera exkluderande undervisningspraktiker, medan en specifik kombination utmanar ojämlika villkor kopplade till studenternas tidigare erfarenheter och förkunskaper.

Diskussion och slusatser: Resultaten indikerar att en medveten balans mellan struktur och flexibilitet, tillsammans med hur undervisningens innehåll avgränsas och styrs, kan skapa bättre förutsättningar för delaktighet och inkludering. Detta projekt bidrar med kunskap om hur praktisk undervisning i lärarutbildningen kan organiseras för att synliggöra och motverka ojämlika villkor, samt ger blivande lärare konkreta didaktiska verktyg för att utveckla mer inkluderande undervisningspraktiker.

Georgios Pavlogiannis

Umeå University, Department of Education, Georgios.pavlogiannis@umu.se

Examining coaches' perceived compliance with the UN convention on the rights of the child: The role of coaches' knowledge, awareness, and value of the convention

This study draws on Bernstein's theory and Frame Factor Theory to examine coaches' perceived knowledge, awareness, value, and compliance with the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC) and the relationship between these factors. A questionnaire was created to measure these factors and was shown to provide a satisfactory model fit using Confirmatory Factor Analysis. A total of 1234 coaches completed the questionnaire. Descriptive statistics indicated that coaches often comply with the UNCRC, have moderate knowledge/awareness of it, and value it moderately. Multiple linear regression revealed that knowledge, awareness, and value positively affect compliance. No significant differences were found between coaches of children and youth. Coaches received limited UNCRC knowledge and support from coach education programs, sports clubs, and National Sports Organizations. The results reveal areas of coaching that require further development to improve the implementation of children's rights together with a need for more support and better education within the sports system. Finally, the study argues for more explanatory research on factors that benefit and hinder the UNCRC's implementation.

Fredrik Petersson

Fredrik Petersson, Mittuniversitetet, fredrik.petersson@miun.se

From Participation to Performance? Children's Rights and Sustainability in the Swedish Sports Confederation's Strategy 2025

Introduktion: Presentationen bygger på resultaten från min första artikel som fokuserar på Riksidrottsförbundets (RF) arbete med Strategi 2025. Särskilt uppmärksammas utvecklingsområdet En ny syn på träning och tävling och hur dess innehåll och argumentationer har förändrats och omformulerats under perioden 2015-2025.

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet med denna presentation är att presentera studiens resultat och problematisera deras innebörd. Analysen tar sin utgångspunkt i barnrätts- och hållbarhetsperspektivet och undersöker hur dessa har använts inom Strategi 2025 för att motivera och legitimera förändringar. Teoretiskt används legitimitetsbegreppet samt teorin om organizational forgetting, där erasure och clearance belyser hur RF över tid har omformulerat sin argumentation.

Metod: Materialet utgörs av åtta dokument, fördelat på ca 200 sidor, som RF själva har publicerat och som beskrivs utgöra arbetet med Strategi 2025. En WPR-analys har guidat metodarbetet, där utvalda frågor från WPR-verktyget har använts som guide.

Resultat: Resultaten visar att en ny syn på träning och tävling, som i början av strategiarbetet legitimerades genom delaktighet framför tävling, succesivt förändras. Två skiften i strategiarbetet lyfts fram och teoretiseras, ett i mitten av tidsintervallet för Strategi 2025 och ett genom att kontrastera arbetsmaterialet för Strategi 2025 det nya arbetsmaterialet för den nya strategin, Svensk idrott 2035. I dessa skiften syns en förändrad argumentation som legitimeras genom ett hållbarhetsperspektiv.

Diskussion och slutsatser: Resultaten visar att RF:s strategiarbete har gått från att legitimera livslångt idrottande (huvudfokus för Strategi 2025) genom ett barnrättsperspektiv till att alltmer motiveras genom hållbarhet. Detta har förändrat/möjliggjort för hur relationen mellan bredd- och elitidrott förstås och kommuniceras. Resultaten belyser hur hållbarhet fungerar som en flexibel legitimeringsresurs i svensk idrottspolitik och aktualiserar frågor om vilka konsekvenser denna utveckling får för idrottens organisering och styrning.

Robert Primus

Robert Primus, Örebro universitet, robert.primus@oru.se

Fitness vs Football: The Governmentality of Performance Analysis Technologies in Swedish Elite Football Clubs

Introduction: Digital technologies such as global positioning systems (GPS), video analysis systems, heart rate monitors (HRMs), and mobile applications have become an integral part of the management of elite athlete performance and health. While providing important data, research shows that these performance analysis technologies may also contribute to athletes' experiences of constant surveillance and shift decision-making authority from coaches towards data-driven systems.

Aim and theoretical framework: This paper aims to advance understanding of how the use of digital technologies affects the positioning of key stakeholders and the distribution of decision-making authority regarding athletes' performance and health in Swedish elite football.

Analytically, the paper draws on a governmentality perspective. Governmentality refers to the implicit rationalities through which organizations seek to govern people's actions, including the motives, strategies, and consequences through which particular subject positions (such as coaches, fitness coaches, and athletes) are constituted and related to one another.

Method: To generate data, semi-structured interviews were conducted with club management, coaching staff, and players from two clubs in Swedish men's elite football and two clubs in Swedish women's elite football.

Results: The analysis shows that the governmentality of performance analysis technologies reinforces a situation in which players' physical fitness overshadows the football dimension. This is evident in how head coaches and assistant coaches have lost power to performance staff, while players feel pressured to conform to the same template of becoming "physical monsters."

Discussion and conclusion: Club management should implement routines, roles, and platforms that facilitate cross-functional dialogue and shared interpretation of data, thereby turning technology into a collective rather than divisive resource.

Inez Rehn

Inez Rehn, Institutionen för Hälsovetenskaper, Örebro Universitet, inez.rehn@oru.se

Projekttrötthet och vardagsbestyr - En studie om statens finansiella styrning av idrotten och dess påverkan på det hälsofrämjande arbetet i svenska idrottsföreningar

Introduktion: Årligen tilldelas Riksidrottsförbundet (RF) ett statligt stöd för vidare distribuering ut till sina medlemmar, idrottsföreningarna, för arbete mot ökad folkhälsa och demokrati (CIF, 2025). Forskning pekar på en inbyggd komplexitet för att arbeta hälsofrämjande (Kokko et al, 2016; Van Hoye et al 2024). Även CIF (2025) är eniga, då svensk idrott inte når de uppsatta mål som finns formulerade kring folkhälsa och demokrati. Trots explicita krav på idrottsrörelsen har inte sambandet mellan målen, komplexiteten i idrottsföreningars hälsofrämjande arbete (Geidne et al, 2019) och RF:s arbete som ställföreträdande myndighet (Norberg, 2004) studerats i relation till varandra.

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet med avhandlingen är därför att studera vad som karakteriserar svenska idrottsföreningars hälsofrämjande arbete, samt hur detta påverkas av statens ekonomiska styrningsmodell av svensk idrott.

Avhandlingens fokus läggs på spänningen mellan projektform kontra vardagligt arbete, samt hur organisationernas samspel påverkar arbetet mot ökad folkhälsa och demokratiska ideal. Avhandlingen vilar på en teoretisk grund av settings-based approach, som erbjuder en flerdimensionell syn på hälsa och bidrar till att förstå IF:s möjlighet att vara ett sammanhang som i sig självt kan bidra till hälsa (Kickbusch, 1996; WHO 1986), utan ett enbart fokus på fysisk aktivitet. Institutionell teori bidrar med förståelse för hur idrottens olika organisationers samspel samt jakt på legitimitet av varandra gör att de uppgiftsorienterade resultaten uteblir (Zucker, 1987).

Metod: Avhandlingen baseras på tre delstudier, där olika datainsamlingsformer används, varför olika typer av data förväntas genereras.

Resultat: Projektansökningar från idrottsföreningar till RF-SISU utgör resultaten i delstudie 1. Enkätsvar från IF om deras hälsofrämjande arbete i vardagen utgör resultaten i delstudie 2. Delstudie 3 består av en jämförelse mellan resultaten i delstudie 1 och delstudie 2.

Diskussion och slutsatser: Med hjälp av data och teori är förhoppningen att kunna diskutera och vidare dra slutsatser om vad föreningars hälsofrämjande arbete utgörs av, samt hur detta påverkas av statens finansiella styrningsmodell.

Cecilia Rindhagen

Cecilia Rindhagen, institutionen för idrottsvetenskap, Linnéuniversitetet, cecilia.rindhagen@lnu.se

The Freedom of Privilege and the Terms of Participation: Negotiating Age, Masculinity and Class in Extreme Sports

Extreme sports are commonly associated with youth, risk, and masculine ideals, and participation among older adults remains underexplored. This study explores how men aged 60 and older in Sweden and Norway understand and legitimise their engagement in extreme sports. Drawing on an intersectional perspective, the analysis focuses on how age, masculinity, and social class shape participants understandings of belonging, competence, and legitimacy within extreme sport.

The findings reveal how participants understand extreme sports as contributing to experiences understood as freedom and be open to everyone. However, access to participation was underpinned by classed base values, including financial means, spatial mobility, and free time offered by retirement. These forms of privileges were rarely acknowledged explicitly and instead appeared as taken-for-granted conditions of participation.

The study also illustrates how narratives of competence, self-sufficiency, control, and resilience functioned as important resources for maintaining masculine accountability. While participants challenged stereotypical assumptions about later life, their accounts simultaneously reproduced ideals seemingly connected to youthful performance and middle-class lifestyles. By highlighting how legitimacy is negotiated at the intersection of age, masculinity, and class, the study contributes to discussions of ageing, sport, and social inequality.

Fanny Hjelm Rönnlund

Fanny Hjelm Rönnlund, Specialpedagogiska institutionen, Stockholms universitet, Fanny.hjelm.ronnlund@specped.su.se

Constructing Knowledge, Constructing the Desirable Student: Exploring Implications for Educational Support in Swedish PE Curricula, 1994–2022

Introduction: Previous Swedish PE research has examined the subject's educational purposes and content, forms of knowledge, and how curriculum intentions are interpreted and enacted in teaching and assessment practices (Larsson & Redelius, 2008; Modell & Gerdin, 2022; Svennberg et al., 2018; Ekberg 2021; Janemalm et al., 2020). However, comparatively little attention has been paid to how curriculum policy constructs particular relationships between knowledge and the desirable student, and how these constructions change over time. Curricula are understood here as texts that shape what forms of knowledge and practice become legitimate, while rendering alternatives less visible (Apple, 1993; Ball et al., 2011; Popkewitz, 2009).

Aim and theoretical framework: The aim of this study is to critically examine how conceptions of knowledge are constructed through problem representations in Swedish PE curriculum materials between 1994 and 2022, and what effects these problem representations may produce. The study draws on a poststructural approach to policy analysis.

Method: The study employs the WPR approach (Bacchi and Goodwin, 2025) on PEH-specific syllabi from 1994-2022 (Lpo94, Lpo94/00, Lgr11, Lgr22) and supplementary commentary materials.

Results: The analysis identified five major problem representations across the four curriculum versions, revealing two cross-cutting patterns: shifts in the conception of knowledge and shifts in the distribution of responsibility. The conception of knowledge shifts towards greater emphasis on conceptualisation, language, analysis and reasoning. In parallel, responsibility is increasingly located within the individual student, expected to use knowledge to regulate actions and make informed choices in relation to health and physical activity.

Discussion and conclusion: Drawing on Popkewitz's (2009) concept of systems of reason, the discussion highlights how rules, norms, and standards constitute what counts as legitimate knowledge and the competent student. These systems shape what kinds of students become possible and desirable within the subject. The desirable student that emerges is one who can mobilise knowledge, make judgements, adapt actions to context, take responsibility for choices and actions, and articulate and analyse their knowledge. These constructions have implications for how educational support becomes intelligible, positioning it as bound up with knowledge and responsibility rather than a neutral response to individual need.

Elin Sievert, Louise Davis, Camilla J. Knight, Bård Erlend Solstad & Andreas Stenling

Elin Sievert, Department of Psychology, Umeå University, Umeå, Sweden, Umeå University Industrial Doctoral School for Research and Innovation, Umeå, Sweden, elin.sievert@umu.se; Louise Davis, Department of Psychology, Umeå University, Umeå, Sweden; Camilla J. Knight, Department of Sport and Exercise Science, Swansea University, Swansea, UK, Greenhouse Sports, London, UK; Bård Erlend Solstad, University of Agder, Kristiansand, Norway; Andreas Stenling, Department of Psychology, Umeå University, Umeå, Sweden, University of Agder, Kristiansand, Norway

Sustaining Youth Engagement in Gymnastics: A Multi-Level Lens on Policy, Practices, and (Mis)Alignment Within the Swedish Gymnastics Federation

Introduction: Multiple individual and psychological factors influence engagement and disengagement in organized youth sport (Battaglia et al., 2024). However, how broader organizational contexts and systems surrounding young people influence their engagement remains critically under-explored.

Aim and theoretical framework: The purpose of this study was twofold: First, to explore how the Swedish Gymnastics Federation understand, implement, and evaluate policies and strategies, that facilitate engagement and prevent disengagement in youth gymnastics. Second, to explore how these practices align or misalign across different levels of the federation. The theoretical framework used in this study was the Ecological Systems Theory (Bronfenbrenner, 1979).

Method: A qualitative description methodology (Sandelowski, 2010) was used. Eight focus groups and five interviews were conducted with a total of 34 participants, across four levels of the Swedish Gymnastics Federation: the National Office, National Committees, Regional Offices, and Club Boards. Data was analyzed using the three flows of activity outlined by Miles et al., (2019), including data condensation, data display, and drawing and verifying conclusions.

Results: Data analysis led to the construction of four interconnected themes: 1) Navigating a Complex Organizational Structure, 2) The Clash of Good Intentions, 3) Enabling Conditions, and 4) Purposeful Action. These themes reveal a complex organizational structure which influences different perceptions regarding engagement, and both alignment and misalignment regarding the existing policies, strategies, and initiatives aimed at facilitating engagement.

Discussion and conclusion: Sport organizations, particularly those operating across multiple structural levels, may benefit from strengthening shared understandings of engagement related policies and strategies, and ensuring that implementation and evaluation processes are aligned throughout the system. These findings necessitate the creation of social and structural coherence, as well as development of targeted strategies that actively support engagement and reduce disengagement.

Anna-Maria Strittmatter, Cecilia Stenling, Josef Fahlén, Eivind Skille

Anna-Maria Strittmatter, Örebro universitet, anna-maria.strittmatter@oru.se; Cecilia Stenling, Umeå universitet; Josef Fahlén, Umeå universitet; Eivind Skille Universitetet i Innlandet

What is Scandinavian about Scandinavian sport management research?

Introduction: Sport management scholars have long debated what defines sport management as a discipline (Chalip, 2006; Dowling, 2018; Gammelsæter, 2021). Gammelsæter (2021) criticises the tendency to treat sport as an industry to which general management knowledge can be applied, arguing instead that sport should be understood as a distinctive social institution and that research should examine how its organisation and management shape sport itself. Yet sport management knowledge has historically been strongly shaped by North American and Anglo-Saxon scholarship, potentially obscuring the importance of regional, institutional and cultural contexts (Breitbarth et al., 2019). This is particularly relevant in Scandinavia, where sport is characterised by voluntary and democratic organisation, non-profit clubs, close state–sport relationships and public funding (Bairner, 2010; Johansson et al., 2026; Strittmatter & Fahlén, 2026). This raises the question of whether and how these characteristics are reflected in Scandinavian sport management research.

Aim and theoretical framework: The aim is to map the characteristics of peer-reviewed sport management research in Scandinavia and examine how Scandinavian sport is positioned in contemporary knowledge production in the field of sport management.

Method: We conducted a descriptive thematic mapping of 62 peer-reviewed articles published between 2001 and 2025 in European Sport Management Quarterly, Journal of Sport Management, and Sport Management Review, with at least one author affiliated with a Scandinavian university.

Results: Recurring themes include sport governance and organisational change, democracy and voluntary sport, integrity and anti-doping, sport economics and professional sport, major sporting events and athlete development, and gender, equality and representation. Governance, organisational processes and the institutional organisation of sport are particularly persistent. The analysis also reveals variation in how Scandinavia is positioned: some studies examine distinctly Scandinavian characteristics as explanation for how sport is financed, governed and organised, while others use Scandinavian cases to address broader questions pertaining to international sport management, and some have little substantive Scandinavian focus beyond author affiliation.

Discussion and conclusion: The study contributes a regional field reflection, as encouraged by Stenling and Fahlén (2022) and raises questions about how contextual diversity can broaden the knowledge base of international sport management.

Owe Stråhlman

Linnéuniversitetet, owe.strahlman@lnu.se

What is the nature of sports science—multidisciplinary, interdisciplinary, or disciplinary?

Introduction: The origin and driving force behind the overall development of sport is inevitably the individual athlete, the athlete's creative consciousness and physical capabilities, and the irony is that sports science in its current definition would not exist without the thinking and activities of these individuals. In this sense, sports science is inherently defined as a dialectic encompassing body and consciousness.

Aim and theoretical framework: The aim of this presentation is (1) to situate the nature and core of sports science in relation to knowledge development and pedagogical practice, and (2) to argue that a key task in the development of sports science is to establish its own internal scientific foundations.

Method: A broad discussion on the philosophy of science, drawing on epistemological approaches and discipline specific theory, linked to methodological development.

Results: Approaches rooted in discipline specific theory, where teaching and learning within sports play a significant role, possess clear pedagogical relevance. Yet, this disciplines are sometimes perceived as lacking scientific or theoretical foundations linked to sports science, the later with the task to provide the scientific basis for a general perspective on athletic development and performance. While the development of discipline specific knowledge, that satisfies the thirst for athletic insight is always desirable, the question remains: who bears primary responsibility for the applied development of sporting practice?

Discussion and conclusion: What is the nature of sports science —multidisciplinary, interdisciplinary, or disciplinary? The relationship and connection between athletic practice, i.e., the knowledge generated regarding the content of sports, and the scientific or theoretical premises, shaped by critical rationalism, that underpin this knowledge. At a theoretical level, how are paradigms in sports science shaped, and by whom and what is the content?

Julius Z Strömberg

Norges idrettshøgskole, juliuss@nih.no

Taking the Social Turn in Grassroots Sport? The Expanding Roles and Responsibilities of the Sport Club

Introduction: Sport clubs are increasingly expected to assume wider social responsibilities that extend beyond traditional activities and competition (Waardenburg, 2016). Combined with other pressing demands, such as organizational professionalization and the implementation of "good governance", position sport clubs as the solution for a wide range of social challenges, forcing volunteers and employees into a continuous cycle of improvement. These efforts often emerge through the everyday "muddling through" of practices that gradually reshape organizational structures in response to concurrent tendencies (Fahlén & Stenling, 2019), contributing to a broader shift within grassroots sport governance.

Aim and theoretical framework: The aim is to understand the move towards more extrinsically motivated ambitions by exploring (i) how sport club representatives interpret and experience the expansion of roles and responsibilities, and (ii) what consequences this shift may entail for grassroots sport. The study draws on ratcheting up as a conceptual lens, highlighting how the accumulation of small decisions and incremental adaptations gradually expand organizational responsibilities (Sam & Ronglan, 2016).

Method: The empirical material derives from a case study of Norwegian grassroots sport through semi-structured interviews with 30 club representatives.

Results: Expanded social responsibilities are widely perceived as an expectation. In response, sport clubs increasingly implement new tasks and activities that extend beyond their traditional function. While they are often worthwhile, they are also described as time-consuming and resource intensive. Consequently, clubs become engaged in a continuous search of resources, often in the form of project-based funding, to sustain the growing range of tasks.

Discussion and conclusion: The two shifts in grassroots sport, "better structures" and "more tasks" are discussed as the driver of change in grassroots sport governance. Considering ratcheting dynamics, clubs appear to introduce small-scale, often pragmatic initiatives, which contributes to a gradual redefinition of club organizations - increasing complexity, expectations and commitments.

Cecilia Stålman & Christopher Engdahl

Cecilia Stålman, Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), Stockholm, Cecilia.stalman@gih.se;
Christopher Engdahl, Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), Stockholm

Digital distansundervisning i dans inom lärarutbildning i idrott och hälsa – Digidans

Introduktion: Digital distansundervisning har blivit alltmer integrerad i lärarutbildningen i idrott och hälsa, men undervisning i dans och rörelse via skärm medför särskilda utmaningar när det gäller kroppslig närvaro, interaktion, återkoppling och motivation. Samtidigt kan digitala miljöer öka tillgängligheten, flexibiliteten och möjligheterna för studenter att öva i egen takt.

Syfte och teoretiskt ramverk: Presentationen syftar till att beskriva och kritiskt reflektera över Digidans, en metod för digital distansundervisning i dans inom lärarutbildning i idrott och hälsa. Metoden bygger huvudsakligen på konstruktiv länkning och tar stöd i forskning om digital distansundervisning och förkroppsligat lärande. Presentationen lutar sig mot Shillings (2012) teorier om kroppslighet.

Metod: Metoden har utvecklats utifrån författarnas erfarenheter som lärarutbildare samt forskning och utvecklingsarbete som bedrivits under åtta år. Metoden sammanför dessa erfarenheter i en pedagogisk modell för att organisera undervisning i idrott och hälsa i digitala och fysiska lärmiljöer.

Resultat: Digidans kombinerar blended learning med asynkron och synkron undervisning. Exempelvis visar resultatet att det är av vikt att inkludera videodemonstrationer, föreläsningar och strukturerade uppgifter, och synkrona undervisningstillfällen som fokuserar på praktiskt arbete, diskussion och återkoppling i realtid. Mobiltelefoner fungerar som en ”portabel spegel” som möjliggör för studenterna att observera, analysera och revidera sina egna rörelser. Strukturerad kamratundervisning och kamratåterkoppling stödjer vidare utvecklingen av rörelsekunnande och reflektion i digital distansundervisning i idrott och hälsa.

Diskussion och slutsats: Metoden Digidans illustrerar hur digital distansundervisning kan fungera som ett komplement snarare än en ersättning för fysisk undervisning. En genomtänkt kombination av fysiska träffar, synkron interaktion, asynkron träning, videobaserad reflektion och kamratåterkoppling kan bidra till att hålla kroppen i centrum för lärandet. Modellen visar att digitalisering av lärarutbildningen i idrott och hälsa kräver medveten pedagogisk design, uppmärksamhet på jämlika villkor samt fortsatt lärarkompetens inom både dans och digital pedagogik.

Eric Svanelöv, Susanne Johansson, Annika Johansson & Inger Eliasson

Eric Svanelöv, Mälardalens universitet, eric.svanelov@mdu.se; Susanne Johansson, Gymnastik- och idrottshögskolan; Annika Johansson, Enheten för polisiärt arbete, Umeå universitet; Inger Eliasson, Pedagogiska institutionen, Umeå universitet

Från frizon till riskzon: en studie om hur idrottsledare förhåller sig till kriminella nätverk

Introduktion: Organiserad brottslighet och rekrytering av barn utgör ett allvarligt hot mot såväl individers livsvillkor som samhällets demokratiska värden. Idrottsrörelsen omfattar en majoritet av Sveriges barn och ungdomar och har därmed en unik position som förebyggande arena, men också som en riskfylld plats där kriminella kan nå många barn. Dock saknas kunskap om hur kriminella nätverk utnyttjar idrottsmiljöer för att rekrytera barn och unga.

Syfte och teoretiskt ramverk: Projektet syftar till att stärka idrottsklubbars kunskap om kriminella nätverks närvaro vid idrottsplatser och dess eventuella försök att rekrytera barn och unga till kriminalitet. Projektet kommer även skapa samverkande insatser för att förebygga att barn och unga rekryteras till kriminalitet i anslutning till idrottsplatser.

Projektets teoretiska ramverk lutar sig mot språkliga handlingar och systemteori. Språkliga handlingar bidrar till att konstruktioner av trygghetsskapande arbete och systemteori belyser idorttens plats i ett större samhälleligt sammanhang.

Metod: Empirin består av kvalitativa intervjuer med idrottsledare och styrelsemedlemmar i fotbollsföreningar i norra och mellersta Sverige. Därtill kommer workshops genomföras för att skapa förebyggande insatser som kan implementeras i föreningarna

Resultat: Det finns endast preliminära resultat och de visar på att kriminell närvaro vid idrottsanläggningar är ett relativt osynligt fenomen. Det finns ingen explicit oro under idrottsaktiviteten, men det finns oro för barns trygghet i anslutning till idrottsaktiviteter före och efter (t.ex. hur barn tar sig till och från träning). Intervjuer genomförs under hösten 2026. Till konferensen kommer det finnas preliminära resultat.

Diskussion och slutsatser: Det finns inga resultat hittills. Intervjuer genomförs under hösten 2026. Till konferensen kommer det finnas preliminära resultat.

Tor Söderström

Tor Söderström, Umeå universitet, Tor.soderstrom@umu.se

Några funderingar kring talangidentifikation, talangutveckling och mångfald inom svensk fotboll

Introduktion: De här presentationen handlar om sociokulturell bakgrund inom svensk fotboll. Forskning om talangutveckling har i stor utsträckning intresserat sig för individuella faktorer som t.ex. idrottsdebut, träningstimmar för att förstå vägen till elitnivå i vuxen ålder. Talangidentifikationsforskningen har också visat att flera olika bedömningskriterier (t.ex. snabbhet, spelförståelse, attityd, driv) tillämpas av coacher i syfte att finna de mest talangfulla unga fotbollsspelarna. Även om forskningen betonar att talangidentifiering och talangutveckling är inbäddade i specifika kulturella och kontextuella ramverk, är kunskapen fortfarande begränsad om hur sociokulturella faktorer påverkar vilka spelare som identifieras som talangfulla och vilka som ges möjlighet att utvecklas inom organiserad fotboll.

Syfte: Syftet med presentationen är att analysera och problematisera sociokulturell bakgrund i svensk fotboll genom att studera vilka spelare som selekteras till det nationella talangutvecklingssystemet samt vilka som senare etablerar sig på elitnivå inom damfotbollen.

Metod: Analysen bygger på två olika enkätunderlag. Det första materialet består spelare som valts till distriktslag i fotboll de år de fyllde 15 år (N = 1026) och det andra består av spelare i damallsvenskan (N = 101).

Resultat och slutsatser: Analysen av tidigare 15-åriga distriktslagsspelare från samtliga 24 fotbollsdistrikt visar att de spelare som väljs ut till distriktslagen utgör en mycket homogen grupp jämfört med den svenska befolkningen som helhet. De damallsvenska spelarnas bakgrund uppvisar också ett liknande mönster. Sammantaget visar de empiriska underlagen att det inte enbart är fotbollsspecifika färdigheter som avgör vilka spelare som identifieras som talangfulla eller når elitnivå. Även tillgången till vissa sociokulturella resurser tycks vara betydelsefull för att erkännas och värderas som fotbollsspelare inom systemet. Resultaten väcker därmed frågor om det mångfaldsperspektiv som Svenska Fotbollförbundet eftersträvar, vilket kommer att problematiseras i presentationen.

Björn Tolgfors, Annica Caldeborg, Karin Sjödin, Jan Mustell & Dean Barker

Björn Tolgfors, Örebro universitet; Annica Caldeborg, Örebro universitet; Karin Sjödin, Örebro universitet, karin.sjodin@oru.se; Jan Mustell, Örebro universitet; Dean Barker, Örebro universitet

Assessment in friluftsliv: a logical contradiction in school PE?

Introduction: In Sweden, friluftsliv is one of three content areas in school PE, each of which has specific grading criteria. Still, research on assessment in friluftsliv is limited. In a previous study, we show that there is no consensus among PE teachers regarding what and how to assess, and whether students' knowledge and skills in friluftsliv should be assessed at all (Tolgfors et al., 2025). A potential reason why teachers find friluftsliv difficult to assess is that the underlying logics of assessment do not always match the underlying logics of practice associated with friluftsliv.

Aim and theoretical framework: The research question this paper addresses is: How do the logics of practice and the logics of assessment articulate with one another in friluftsliv?

The theoretical framework of this study is based on Engström et al.'s (2018) work on the logics of practice in movement culture.(144)

Method: Two methods were used to generate data: focus group interviews and semi-structured interviews with individual teachers.

Results: The findings show three different assessment areas in PE: Movement capability - Most PE teachers regard students' movement capability as central to assess across a wide range of movement activities, including those in the context of friluftsliv; Friluftsliv techniques - All teachers in the study explain that they consider friluftsliv techniques – such as navigational ability, map reading, campcraft knowledge, outdoor cooking, fire-making, and safety aspects in relation to these skills – relevant to assess in school PE; Students' ability to reflect - One aspect of friluftsliv that is assessed frequently concerns students' ability to reflect on their own developmental needs and experiences of wellbeing and encounters with nature.

Discussion and conclusion: Even though many teachers in this study can justify their assessment strategies in friluftsliv, the study contributes new insights into some of the logical contradictions surrounding assessment in this movement culture.

Therese Waerner, Sara Hoy & Susanne Lundesjö-Kvart

Therese Waerner, Gymnastik och idrottshögskolan (GIH), Therese.Waerner@gih.se; Sara Hoy, Gymnastik och idrottshögskolan (GIH), Susanne Lundesjö-Kvart, Gymnastik och idrottshögskolan (GIH)

Yrkesprov för svenska ridlärare – en fråga om anpassning snarare än faktisk kompetens?

Denna studie fokuserar på det yrkesprov som svenska ridlärare måste genomföra för att få godkännande från Svenska Ridsportförbundet och därmed bli erkända som professionella utövare (Svensk Ridlärare Level I, II, III). Eftersom godkännandet som Svensk Ridlärare är kopplat till både anställningsbarhet och lönenivåer kan bedömningen och resultatet av yrkesprovet få konsekvenser för de som genomför provet. I en bredare idrottslig kontext finns liknande certifieringssystem för att reglera/kontrollera tränarkompetenser/yrken. I all typ av bedömning går att se spår av makt och i studien är avsikten att analysera hur aspiranter som genomfört SRL II yrkesprov upplevt maktstrukturer, såväl implicit som explicit.

Med stöd av semistrukturerade intervjuer med 15 ridlärare utforskar studien hur deltagarna upplevde yrkesprovet. I analysen används ett Bourdieusianskt perspektiv på makt, med särskilt fokus på doxa och symboliskt våld.

Även om deltagarna generellt såg värdet av en formell examen som ridlärare, beskrev många känslan av maktlöshet, stress och oro under provdagarna. Deltagarna beskrev också hur de anpassade sitt beteende efter vad de uppfattade att provet krävde och agerade på sätt som skilde sig från vad de ansåg var viktigt för deras vardagliga arbete. Dessutom kände de inte till bedömningskriterier och upplevde brist på kommunikation och återkoppling.

Resultaten tyder på att examinationen inte bara fungerar som ett sätt att bedöma kompetens utan också som en social praktik som formar vad som räknas som legitimt professionellt beteende. Genom yrkesprovet kan normer internaliseras och reproduceras, vilket uppmuntrar ridlärarna att anpassa sig till bedömningsmetoder även när dessa inte är helt transparenta eller i linje med vardaglig yrkespraxis.

I stort bidrar studien till forskning om bedömning/certifiering tränarutbildning genom att lyfta fram vikten av meningsfulla, transparenta bedömningsmetoder som är nära ridlärares (tränare/coachers) vardagliga praktik.

Lina Wahlgren & Daniel Glimvert

Lina Wahlgren, Centrum för idrottsforskning, lina.wahlgren@gih.se; Daniel Glimvert, Centrum för idrottsforskning

Fotbollens dominans inom svensk barn- och ungdomsidrott

Introduktion: Centrum för idrottsforskning (CIF) har visat att svensk barn- och ungdomsfotboll ökat över tid. Ingen annan idrott är i närheten avseende storlek eller ökning. CIF har också visat att fotbollens yngre pojkar har en dominerande ställning och att fotbollen även är stor bland yngre flickor. Analyserna baseras på statligt lokalt aktivitetsstöd (LOK)-deltagartillfällen. Sedan 2021 finns data avseende LOK-stödsdeltagare, vilket möjliggör fördjupade analyser.

Syfte: Syftet var att beskriva de största barn- och ungdomsidrotternas storlek inom svensk föreningsidrott med fokus på fotboll. Ytterligare ett syfte var att beskriva storlek baserat på kön och ålder.

Metod: För analyserna användes LOK-stödsdata från 2024 från 1 500 000 deltagare och beskrivande statistik. Deltagarna fördelades på de 72 idrotterna, specialidrottsförbunden, samt på kön och åldersgrupper.

Resultat: Fotbollsförbundet hade 480 000 deltagare, motsvarande 31 procent av det totala antalet. Därefter följde de tio näst största förbunden i spannet 35 000–125 000, motsvarande 45 procent (innebandy, gymnastik, handboll, simidrott, ridsport, ishockey, basket, friidrott, budo och kampsport, tennis). Resterande 61 svarade för övriga 24 procent.

Av de elva största förbunden dominerades två av flickor (ridsport, gymnastik), fem av pojkar (ishockey, budo och kampsport, fotboll, innebandy, tennis), och fyra uppvisade jämställd könsfördelning (minst 60/40; handboll, simidrott, friidrott, basket).

Fotbollen dominerade både flick- och pojksidan. För flickor var de tre största idrotterna fotboll (23 %), gymnastik (14 %) och ridsport (9 %). Motsvarande för pojkar var fotboll (37 %), innebandy (10 %) och ishockey (6 %).

Fotbollen dominerade även samtliga åldersgrupper (7–25 år; flickor: 7–12 år: 24 %, 13–16 år: 25 %, 17–20 år: 23 %, 21–25 år: 20 %, motsvarande för pojkar: 38 %, 38 %, 36 %, 34%).

Diskussion och konklusion: Fotbollen dominerar svensk barn- och ungdomsidrott. Dominansen är störst bland pojkar och i yngre åldrar. Det väcker frågor om idrottens mångfald.

Wolfgang Weiser

Wolfgang Weiser, Swedish national Research School SMOVE (Sustainable Movement Education in Preschools and Schools), Department of Food and Nutrition, Gothenburg University, Sweden, wolfgang.weiser@gu.se

Moved to Be Moving

Introduction: As part of the doctoral programme for Sustainable Movement Education (SMOVE), Moved to Be Moving explores possible sustainable movement practice during everyday moving in school. Sustainability is here understood as the human organism's process to maintain its potentialities in the sense of long-term viability, where movement has intrinsic value, always present through participation with the environment. Movement education's fundamental idea of an integrated moving being becomes herby explored through embodied movement practice.

Aim and theoretical framework: Moved to Be Moving aims to explore how micro-movements momentary adjust and adapt in a sustaining way. Theoretically the project is based within embodied movement practice combining Gumbrecht's account of presence as the production of space (Gumbrecht, 2004) with Sheets-Johnstone's recognition of movement as a generative source of spatial concepts (Sheets-Johnstone, 2011). It regards the continuous ongoing process of practical enactment through a co-ordination of perception and action as an essence of skill, a coupling of substantial flows and sensory awareness in a world of materials. This way "materials think in us, as we think through them"(Ingold, 2013), knowledge becomes as in Ingold's philosophy, open-ended and exploratory (Mol, 2021).

Method: The project is based on an overall hermeneutic approach and in its central part stands an ethnographic study in a rural school in Sweden. Methodologically proposed is a hermeneutics of regarding as a way of interpreting momentary movement in classroom.

Results: The results from the classroom ethnography indicate that environmental constitutes steer movement in a fundamental one-way direction. Additionally, the teacher appears to be at the core of the 'ruling' arrangement of how movement as well as sensory inter-activity is spatially ordered, thereby governing and predetermining pupils embodied movement practice.

Discussions and conclusions: The study draws on findings to offer a foundational account of sustaining everyday movement in school, hopefully allowing teachers to understand the role of micro-movement in everyday life.

Posterpresentationer

Beshar-Jamal Al Housaini, Peter Korp & Vassilis Sevdalis

Beshar-Jamal Al Housaini, Göteborgs Universitet, Beshar.jamal.al.housaini@gu.se; Peter Korp, Göteborgs Universitet; Vassilis Sevdalis, Göteborgs Universitet

Idrott och hälsa som en hälsofrämjande och kompensatorisk praktik

Den svenska skolan har blivit både mer socialt homogen och pedagogiskt segregerad. Undervisningen i idrott och hälsa i socioekonomiskt utsatta områden skiljer sig fundamentalt från andra områden gällande elevers livsvillkor. Barn i ekonomisk utsatthet har färre möjligheter att delta i föreningsidrott, vilket hämmar deras möjligheter att möta andra barn i staden, vilket i sin tur leder till ännu mer segregation. Skolan ska enligt lag (SFS 2010:800, 1 kap. 4 §) ge alla elever stöd och stimulans att utvecklas så långt som möjligt oavsett bostadsort. Nationella analyser visar dock att elever från socioekonomiskt svaga familjer har försämrat sina betyg mer i idrott och hälsa än i något annat skolämne, vilket indikerar att ämnets kompensatoriska funktion har försvagats över tid Syftet med detta doktorandprojekt är att undersöka hur undervisningen i idrott och hälsa kan främja motivation, delaktighet och framtidstro i socioekonomiskt utsatta skolmiljöer. Projektet kombinerar Self-Determination Theory (SDT) och Positive Youth Development (PYD) för att förklara både varför elever engagerar sig (behovstillfredsställelse: autonomi, kompetens, tillhörighet) och hur motivation omsätts i positiv utveckling och framtidstro. Projektet baseras på en kvalitativ och tolkningsorienterad forskningsdesign. Detta metodologiska angreppssätt möjliggör en fördjupad förståelse av aktörernas upplevda erfarenheter samt sociala praktiker i utmanande skolmiljöer. Inom ramen för studierna utvecklas en intervention med utgångspunkt i en stärkande ekosystemmodell kring eleven, baserad på samverkan mellan skola, hem, fältsekreterare, områdespolis och idrottsföreningar. Genom att inkludera bland annat fältsekreterare och polis i anslutning till ämnet avdramatiseras vuxennärvaron, vilket möjliggör för dessa aktörer att etableras som trygga relationella resurser. Forskningen avser därmed att generera kunskap om hur ämnet kan verka som en hälsofrämjande och kompensatorisk arena.

Annika Ahlberg

Annika Ahlberg, Institutionen för Idrottsvetenskap, Malmö Universitet, annika.ahlberg@mau.se

Meaningful Health Education

Introduction: Studies indicate that more research is needed on the factors contributing to meaningful health education within the school subject Physical Education and Health (Wright, O.Flynn & Welch, 2018; Varea et al 2024; Goodyear, Wood & Armour 2019). There is also a need to explore how a salutogenic perspective can be developed in teaching to better support students' health knowledge and practices (Quennerstedt, 2019; Mong & Standal, 2022).

Aim and theoretical framework: The aim of this dissertation is to collaboratively design and develop health education within Physical Education and Health. The teaching is then implemented with students and evaluated by both teachers and students before being further refined and developed. The study investigates how teaching with different content areas can be understood and illuminated from a health-promoting perspective.

The theoretical framework draws on the salutogenic perspective, Sense of Coherence (SOC) (Antonovsky, 1985, 1996), and health literacy (Paakkari & Paakkari, 2012).

Method: The study will be participatory, involving both PE teachers and their students. Grounded in questions and needs arising from practice, it aims to enhance student learning through the development of health-related teaching approaches (Rönnerman, 2018). Given its focus on both educational change and knowledge generation, action research is a suitable methodological approach (Rönnerman, 2022). Data will be generated through workshops and analysis meetings with participating teachers, observations, and student logbooks, focus groups, and/or questionnaires.

Results: A desired outcome is to strengthen students' health literacy and develop confident, critically minded citizens. By fostering critical engagement with health messages and resilience to peer pressure, the project aims to support healthy environments and a sustainable society while promoting powerful knowledge (Nyberg et al., 2024). The study may also contribute to the field by identifying and developing didactic principles for salutogenic and meaningful health education.

Sandra Anderberg

Sandra Anderberg, Institutionen för Idrottsvetenskap, Malmö Universitet, sandra.krugly@mau.se

Digitalization in Fitness and Health – Implications for Personal Trainers

Introduction: Digital technologies are transforming the fitness industry through the increasing use of wearable devices, online platforms, artificial intelligence, and data-driven services. These developments are reshaping how fitness services are delivered and consumed while simultaneously altering the work practices, responsibilities, and professional identities of personal trainers. Despite the rapid digitalization of the sector, limited research has examined how personal trainers experience and navigate these changes and challenges in everyday professional practice.

Aim and theoretical framework: This PhD project aims to critically examine how digitalization and technological innovation are reshaping the profession of personal trainers in Sweden. Particular attention is directed towards changes in professional roles, competencies, professional identity, trainer□client relationships, and ethical challenges associated with data□driven fitness services. The project draws on theories of professionalism, digitalization, datafication, and digital professionalism to understand how technological change influences contemporary professional practice.

Methods: The project consists of four interconnected studies using a mixed-methods design. The studies include surveys of personal trainers and fitness organizations, qualitative interviews with trainers and industry stakeholders, investigations of client perceptions of digital and face-to-face training, and analyses of policy documents and industry guidelines related to digital fitness services. Expected results: The project is expected to generate new knowledge about how personal trainers adapt to digital technologies, develop new professional competencies, and negotiate tensions between human-centred coaching and data□driven service delivery. It is also expected to identify opportunities and challenges related to data governance, privacy, client relationships, and equitable access to fitness services.

Discussion and conclusion: The project contributes to emerging research on fitness professionals, health, and digitalization by providing insights into how personal trainer practice evolves within increasingly digitalized and datafied fitness environments. The findings will have implications for education, industry development, and policy, while informing discussions about the future role of personal trainers in health promotion.

Raul Fuentes

Raul Fuentes, Malmö University, raul.fuentes@mau.se

Between Mindfulness Practice and Sport Performance: Examining Mechanisms of Change

Introduction: Mindfulness-based interventions (MBI) have gained increasing popularity in sport psychology research in recent years (Wang et al., 2023). Although several mechanisms have been proposed to explain the relationship between mindfulness practice and sport performance (see Birrer et al., 2012), further research examining processes of change is required to determine causal relationships between mindfulness and sport performance (see Noetel et al., 2019; Piasecki et al., 2025). By examining the proposed mechanisms through MBIs, existing theoretical considerations can be further empirically tested (Birrer et al., 2012).

Aim and theoretical framework: This research plan consists of four studies and aims at clarifying the process through which mindfulness practice affects sport performance, using the considerations by Birrer et al. (2012) as a theoretical framework. The research questions are: (1) What do empirical findings reveal about the processes through which mindfulness practice influences sport performance? (2) How do athletes experience mindfulness practice and its perceived role in sport performance? (3) How do proposed mechanisms mediate the relationship between mindfulness practice and sport performance?

Method: Study I will synthesise research on mechanisms influencing sport performance through mindfulness practice using a narrative review. Study II will explore athletes' experiences of mindfulness and its perceived effects on performance using a qualitative methodology. Study III will use mediation analysis to examine the relationship between mindfulness and sport performance through proposed mechanisms. Study IV will examine temporal changes in mindfulness, mechanisms, and performance over six months following a 7-week MBI. Studies II-IV will involve Swedish competitive track-and-field athletes, with performance measured through competition results.

Results and discussion: The proposed research is hypothesised to clarify the extent to which empirical findings support the theoretical propositions of Birrer et al. (2012) on the relationship between mindfulness practice and sport performance.

Jonas Phil

Jonas Phil, Linnéuniversitetet, jonas.pihl@lnu.se

Från kroppsfostran till jämlik fysisk aktivitet - Skolidrottsförbundets historiska och organisatoriska utveckling i mötet mellan olika institutionella logiker

Introduktion: Skolidrottsförbundet har under lång tid verkat mellan skolan, fritidshemmet och idrottsrörelsen och organiserat verksamhet för barn och ungas fysiska aktivitet. Trots forskning om skolans gymnastiktraditioner, idrottsrörelsens utveckling och fysisk aktivitet som samhällsfråga finns begränsad kunskap om hur Skolidrottsförbundet som organisatoriskt fenomen vuxit fram och förändrats över tid. Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet är att analysera hur Skolidrottsförbundet utvecklats under perioden 1929–2025 samt hur olika institutionella logiker kommer till uttryck i och formar hur förbundet organiserat och legitimerat sin verksamhet över tid. Studien utgår från det institutionella logikperspektivet (Thornton et al., 2012) med fokus på hur olika normer, värden och organisatoriska uppdrag möts, förändras och överlappar.

Metod: Studien genomfördes som en kvalitativ dokumentanalys med historisk och institutionell inriktning. Det empiriska materialet består verksamhetsberättelser och jubileumsskrifter från Svenska Skolidrottsförbundet. Materialet analyserades kronologiskt och tematiskt för att identifiera förändringar och kontinuiteter i hur förbundet beskrivit sitt uppdrag, sin organisering och legitimitet. Identifierade mönster relaterades därefter till det institutionella logikperspektivet i en växelverkan mellan empiri, teori och tidigare forskning.

Resultat: Analysen synliggör fyra institutionella logiker som vid olika tidpunkter och i varierande grad framträder i det empiriska materialet för att förstå Skolidrottsförbundets utveckling: skolans fostrans- och utbildningslogik, fritidshemmets social- och omsorgslogik, idrottsrörelsens folkrörelse- och demokratilogik samt samtidens folkhälso- och hållbarhetslogik. Resultatet visar även en successiv förskjutning från tävling, prestation och kroppsfostran mot breddverksamhet, elevinflytande, hälsa, inkludering och jämlik fysisk aktivitet. Samtidigt ersätter logikerna inte varandra, utan överlappar och samexisterar över tid.

Diskussion och slutsats: Skolidrottsförbundets historiska utveckling kan förstås som en organisatorisk hybridisering, där skilda institutionella logiker och samhällsuppdrag vävts samman. Skolidrottsförbundet framträder därmed i ett organisatoriskt gränsland där skolan, fritidshemmet och idrottsrörelsen möts och där verksamhetens uppdrag och legitimitet kontinuerligt omförhandlas.

Izabela Seger, Anders Vega Frisk, Annika Eklund & Zana Salahaddin Bazaz

Izabela Seger, GIH, Izabela.seger@jarfalla.se; Anders Vega Frisk, GIH; Annika Eklund, Viksjö School, Zana Salahaddin Bazaz, Viksjö School

The Development of Signature Pedagogies in Physical Education and Health: Insights from the Erasmus+ PhysEd Academy.

Introduction: Physical Education and Health (PEH) should provide all students with opportunities to develop movement competence, experience the joy of movement, and participate in shared physical activities. This study was conducted within the framework of the Erasmus+ PhysEd Academy and is based on a collaboration between PE teachers, teacher educators, and researchers from six countries.

Aim and theoretical framework: The aim of this study is to investigate how PE teachers experience the implementation of a teaching unit that integrates dance, movement to music, and ball games, and how they reflect on inclusive teaching from a signature pedagogy perspective.

The study draws on the concept of signature pedagogies, which emphasizes the characteristic ways students are educated towards becoming professionals. In this context, signature pedagogy is understood as a pedagogy for professional learning and development for in service teachers.

Method: A six-lesson unit was implemented with 112 Grade 8 students. The lessons integrated dance, movement to music, and ball games. The empirical data consisted of teachers' written reflections and video-recorded lessons, which were analyzed thematically.

Results: The results indicate that the integrated teaching approach created greater opportunities for participation, and learning. By combining different movement practices, more students were able to utilize and develop their strengths. Clear leadership, well-planned transitions, and collaborative reflection emerged as key factors for fostering both inclusion, student engagement, and professional learning. The study indicates that a signature pedagogy approach can support both professional learning and the development of more inclusive PE practices.

Discussion and conclusion: The integration of dance and ball games promoted student participation and inclusion, while collaborative professional work strengthened teaching practice. The findings suggest that this instructional design can broaden the subject content and better accommodate students' diverse needs and abilities over time.

Fredrik Svanström

Fredrik Svanström, Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH), fredrik.svanstrom@gih.se

Samspel i slag och löpspel - en studie om lärares och elevers uppfattningar om samspel inom idrott och hälsa

Introduktion: Bollspel och bollekar är ofta ett stort inslag i skolämnet idrott och hälsa (Skolinspektionen, 2018). Bollspel är populärt hos vissa elever och mindre populärt bland andra elever och undervisningen anpassas ofta efter de som redan är idrottsaktiva (Skolinspektionen, 2018; Modell et al., 2024).

Samtidigt upplever elever att det i undervisningen i bollspel finns möjlighet att lära sig både generiska kunskaper och ämnesspecifika kunskaper (Modell et al., 2024; Lundvall, 2023; Teng, 2013).

När formerna för bollspelet är mindre kända för eleverna är det fler elever som deltar i spelet/undervisningen och lär sig av spelet (Modell, 2024). Vidare upplever lärare att det är svårare att undervisa i moment som många elever har erfarenhet av på grund av förutfattade meningar (Mustell, 2024). En bollspelskategori som svenska elever generellt sett har lite kunskap om är slag och löpspel, till exempel softboll och cricket, vilka har en svag ställning i idrottskulturen.

På vilka sätt kan undervisning om samspel genom slag och löpspel bli något annorlunda jämfört med den nuvarande bollspelsunder-visningen?

Syfte och teoretiskt ramverk: Syftet med studien är att undersöka idrottslärares och elevers uppfattningar av samspel i samband med slag och löpspel, där lärare har utformat spel som ger möjligheter till samspel.

Studien har en fenomenografisk ansats och använder variationsteori som teoretiskt ramverk. Med fenomenografin undersöks variationen i deltagarnas uppfattningar, medan variationsteorin används för att tolka och förstå dessa variationer.

Metod: Workshops används som forskningsmetod (Ørngreen & Levinsen, 2017) och idrottslärare samt elever i årskurs 9 ingår i studien. Steg 1: Lärarna intervjuades. Steg 2: Tre workshops i vilka lärarna planerade tre lektioner. Steg 3: Undervisningen genomfördes inom ramen för ordinarie idrott och hälsa-undervisning. Steg 4: Ett urval av eleverna intervjuas. Steg 5: Lärarna intervjuas. Därefter vidtar analysen.

Resultat: Datainsamling och analysarbete pågår under juni till oktober. Preliminära resultat redovisas på SVEBI.